

ເຕີ່ຍຈຸ໊ຍ ແຊ່ໜົ່ວ

อนุสรณ์

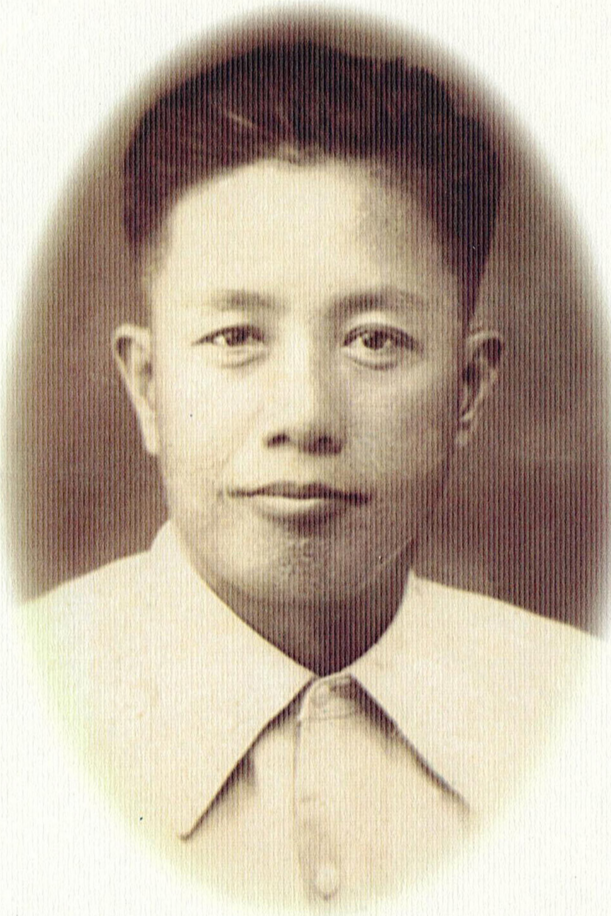
งานบรรจุศพ

เตี่ยจุ้ย แซ่ฉั่ว

ณ. สุสานเจ้าแม่วังหีบ

หมู่ที่ ๑ ต. เขาน้อย อ. ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

วันอาทิตย์ที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๐

เตี่ยจุ้ย แซ่ลั้ว

ชาตะ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๘

มรณะ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙

ประวัติ

เตี่ยจุ้ย แซ่ฉั่ว

เตี่ยจุ้ย แซ่ฉั่ว เกิดเมื่อ พ.ศ.๒๔๕๘ ที่มณฑล ซัวเถา ประเทศจีน และเป็นบุตรของนายกวง และ นางจึง แซ่ฉั่ว มีพี่น้องร่วมบิดามารดารวม ๘ คน ถึงแก่กรรมหมด เตี่ยเป็นบุตรคนสุดท้อง เตี่ยเป็นส่วนหนึ่งของตำนานชาวจีนที่อพยพมาอยู่เมืองไทยด้วยเสื่อผืนหมอนใบ ด้วยวัยเพียง ๑๓ ปี อากงก็พาเตี่ยมาอยู่เมืองไทย ซึ่งสมัยนั้นต้องเดินทางมาโดยเรือสำเภาใช้เวลาแรมเดือนกว่าจะถึงแผ่นดินสยามซึ่งตรงกับรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ เตี่ยได้เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารจนถึงแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน รวมระยะเวลาถึง ๔ แผ่นดิน อากงหลังจากพาเตี่ยมาเมืองไทยแล้วก็ทิ้งเตี่ยไว้อยู่เพียงลำพังกับญาติเท่านั้น เตี่ยต้องต่อสู้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยวและไม่ได้พบอากงอีกเลยตลอดชีวิตของเตี่ย

เมื่อเตี่ยอายุได้ ๒๗ ปี พรหมก็ได้ลิขิตให้เตี่ยได้พบความรักกับสาวสวย นามว่าคุณแม่เง็กเกียง แซ่เตีย ที่เก่งทั้งงานบ้านงานเรือน และมีความรู้ทางภาษาจีนทั้งอ่านและเขียนเป็นเยี่ยม เมื่อความรักสุกงอม เตี่ยก็ได้สมรสกับคุณแม่ ณ บ้านเลขที่ ๘๖ หมู่ ๙ ต.ท่าตลาด อ.สามพราน จ.นครปฐม มีบุตร – ธิดา รวม ๑๐ คน คือ

คู่สร้างคู่สม

๑. นางสมพร แซ่อึ้ง อาชีพค้าขาย

สมรสกับนายแก้ว แซ่อึ้ง มีบุตร ๒ คน

๒. นางนพวรรณ สุทธิไกร อดีตผู้ช่วยผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อ.นครชัยศรี

สมรสกับนายนุ่ม สุทธิไกร

๓. นางสาวปองสุข เฉลิมสกุลวงศ์

อาชีพค้าขาย

๔. นางสาวศิริรัตน์ เฉลิมสกุลวงศ์

อาชีพค้าขาย

๕. นางศิริพร วิรชาติวัฒนา

ถึงแก่กรรม สมรสกับนายวินัย วิรชาติพัฒนา มีบุตรธิดา ๔ คน

๖. นางศุภลักษม์ สุวรรณศิริ ผู้ช่วยผู้จัดการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จ.นครปฐม

สมรสกับนายธีระ สุวรรณศิริ มีบุตร ๒ คน

๗. นายสุคนธ์ เฉลิมสกุลวงศ์ อาชีพค้าขาย

สมรสกับนางจันทนา เฉลิมสกุลวงศ์ มีบุตรธิดา ๓ คน

๘. นางนภาพร โตเจริญ กรรมการผู้จัดการบริษัท เกรทโฟม โปรดักส์ จำกัด

สมรสกับนายศักดา โตเจริญ มีบุตร ๒ คน

๙. นายสุภาพ เฉลิมสกุลวงศ์ นักพัสดุการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อ.สามพราน

สมรสกับนางบุษรา เฉลิมสกุลวงศ์

๑๐. นายชัยวิวัฒน์ เฉลิมสกุลวงศ์ อาชีพค้าขาย

ในวัยหนุ่มตอนต้นที่เตี่ยได้มาเมืองไทยระยะแรกนั้น เตี่ยได้อาศัยอยู่กับญาติซึ่งเป็นพี่น้องอากงโดยได้อยู่ที่ ตำบลหอมเกร็ด อ.สามพราน จ.นครปฐม เตี่ยก็ขยันขันแข็งหนักเอาเบาสู้ได้ช่วยเหลือญาติซึ่งประกอบอาชีพทำนา และจุดนี้เองทำให้เตี่ยได้มีโอกาสเก็บเกี่ยวประสบการณ์การศึกษาข้าวทุกชนิดจนมีความรู้ความเชี่ยวชาญในงานข้าวเป็นอย่างดี เมื่อวัยหนุ่มมากขึ้นเตี่ยได้ใช้ความสามารถในงานข้าวที่มีความรู้อยู่ผลักดันทำให้เตี่ยได้มีหน้าที่การงานเป็นหลงจู๊ข้าว(เทียบได้กับตำแหน่งผู้จัดการในปัจจุบัน) กับบริษัทค้าข้าวหลายบริษัท เตี่ยได้ชื่อว่าเป็นหลงจู๊ที่มีชื่อเสียงมากในงานค้าข้าว เตี่ยได้ทำงานเป็นหลงจู๊หารายได้มาสู่ครอบครัวเลี้ยงดูลูก ๆ ทั้ง ๑๐ คน ให้เจริญเติบโตมีการศึกษาตามฐานะในขณะนั้น โดยมีคุณแม่ช่วยทำมาค้าขายเล็กๆน้อย ๆอยู่กับบ้าน และให้กำลังใจเตี่ยเสมอมา จวบจนเมื่อลูกๆ เริ่มโต จบการศึกษา และมีอาชีพหลัก เตี่ยก็เลิกอาชีพการเป็นหลงจู๊ข้าว ได้ช่วยเหลือลูกเล็กๆน้อยๆ ค้าขายอยู่ที่บ้าน

แม้เตี่ย จะมีภารกิจที่หนัก เตี่ยยังให้ความสำคัญเรื่องการดูแลลูกหลาน เป็นเรื่องใหญ่ เตี่ยกับคุณแม่ค่อนข้างเป็นคนทันสมัยที่เน้นให้ความสำคัญกับการศึกษา พยายามส่งเสียลูกๆให้ได้รับการศึกษามากที่สุด มุ่งมั่นอบรมสั่งสอน ให้ลูกทุกคนเป็นคนดี ซื่อสัตย์ สุจริต ขยันหมั่นเพียร อดทน ตั้งใจทำงาน ไม่สร้างหนี้ สอนให้พี่น้องทุกคนต้องรักใคร่และสามัคคีปรองดองกัน

เตี่ยเป็นคนจิตใจดี ตลอดชีวิตของเตี่ยชอบทำบุญช่วยเหลืองานการกุศลต่างๆมิได้ขาด ร่วมพัฒนาหมู่บ้านตลาดใหม่ ที่อาศัยอยู่ พัฒนาโรงเรียนในหมู่บ้านและเป็นรองประธานโรงเจเคี้ยงคุงตั๊ว ตลาดใหม่และร่วมทำบุญ บริจาคทรัพย์ ให้กับโรงเรียน และวัดต่างๆ เสมอ

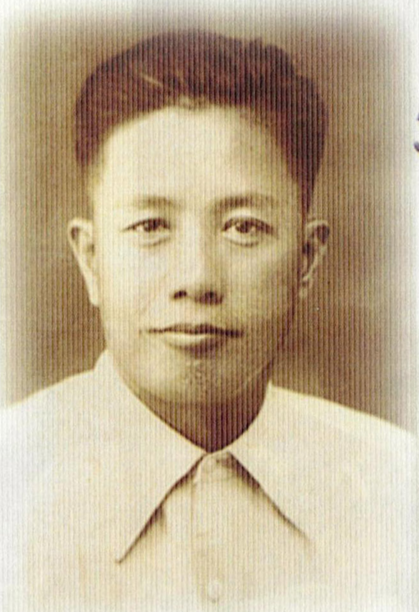
ในบั้นปลายชีวิตของเตี่ย ได้ป่วยด้วยโรคชรา จึงได้ย้ายเตี่ยและคุณแม่มาอยู่กับลูกชายคนโตและลูกสาวคนที่ สาม และ สี่ ที่ อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม เพื่อใกล้ชิดลูกๆหลานๆ ในการปรนนิบัติและดูแล ในช่วงที่เตี่ยไม่สบายไม่สามารถทานอาหาร ลุกเดินหรือทำอะไรได้เอง มีคุณแม่พี่สาวคนที่สี่ ลูกสะใภ้คนโต และหลานหมิว คอยปรนนิบัติดูแลป้อนข้าวป้อนน้ำและให้กำลังใจอยู่เคียงข้างมิได้ขาด ส่วนลูกๆคนอื่นๆก็วนเวียนมาเยี่ยมพูดคุยกับเตี่ยเสมอๆ ตามแต่โอกาสของลูกแต่ละคนจะทำได้ แสดงถึงพลังความรักความสามัคคีที่ลูกๆมีต่อเตี่ย จนกระทั่ง เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เตี่ยเริ่มทานอาหารไม่ได้และอ่อนเพลีย ลูกๆ จึงนำส่งโรงพยาบาลเมตตาประชารักษ์ วัดไร่ขิง ซึ่งคณะแพทย์ ได้ตรวจวินิจฉัย เตี่ยเป็นโรคปอดอักเสบ ทานอาหารไม่ได้ ต้องให้อาหารทางสายยาง และหายใจ แรงขึ้น คณะแพทย์ ได้ให้เข้าพักรักษาห้อง ไอ ซี ยู จนกระทั่ง เสียชีวิตลงอย่างสงบ เมื่อเวลา ๒๐.๐๓ องวันอังคารที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ รวมสิริอายุได้ ๙๑ ปี

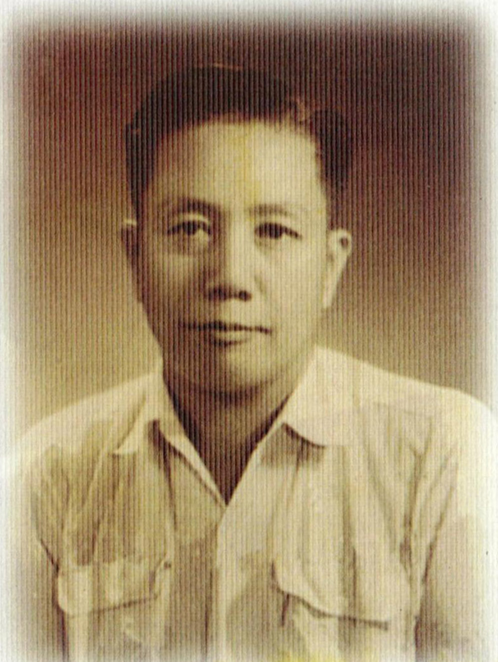
บัดนี้ เตี่ยจุ้ย ได้จากพวกเราไปแล้ว ด้วยกุศลผลบุญและคุณงามความดีของที่เตี่ยได้สร้างสมไว้จะถูกจารึกไว้ในใจของพวกเราตลอดกาล ในโอกาสนี้ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทั้งปวงได้โปรดนำพาดวงวิญญานของเตี่ย พร้อมกับกุศลผลบุญและคุณงามความดีทั้งหลายที่เตี่ยได้กระทำมาตลอดชีวิตไปสู่ความสุขสงบสถิตสถาพร บนสรวงสวรรค์สัมปรายภพด้วย เทอญ.

ด้วยความรักและอาลัย

ลูก ๆ ทุกคน

ภาพแห่งความหลัง

คู่รัก คู่ชีวิต

คู่รัก คู่ชีวิต

ภาพแห่งความทรงจำ

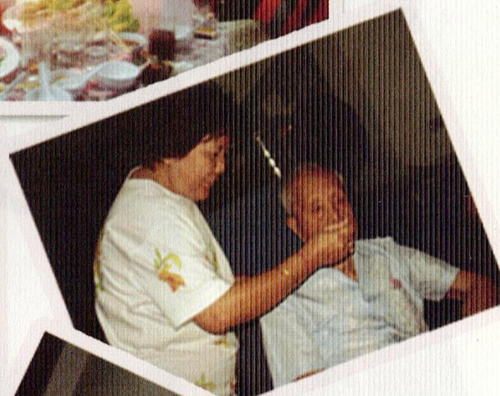

สุขสันต์วันเกิด

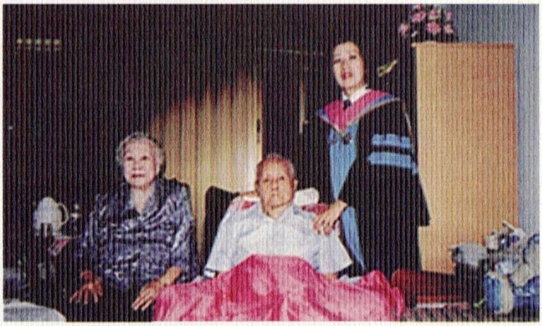

ร่วมพิธีทำบุญ
ตักบาตรถือศีลกินเจ

ยินดีกับลูกๆในงานรับปริญญา

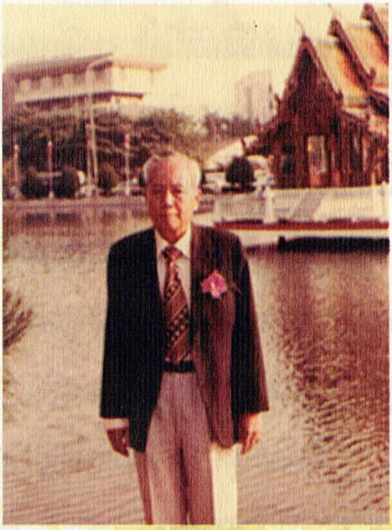

อาลัยเตี่ยผู้เป็นที่รัก

"เตี่ย" เป็นคุณพ่อที่ประเสริฐของลูก ๆ ทุกคน ตลอดอายุ ๙๑ ปี ชีวิตของเตี่ยได้ผ่านเหตุการณ์และอุปสรรคมากมาย แต่เตี่ยก็คงยืนหยัดเป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นผู้นำที่ดีของบ้าน เป็นที่รักของคุณแม่และ เป็นที่เคารพรักของลูก ๆ หลาน ๆ และเหลนทุกคน เตี่ยเป็นคนที่มีรักเดียวใจเดียว เตี่ยจึงมีแม่เป็นผู้ให้กำลังใจอยู่เคียงข้างเสมอมา เตี่ยไม่เคยท้อแท้ หมดกำลังใจและบ่นว่าเหนื่อยเลยสักครั้ง

ลูก ๆขอยกย่องเตี่ยว่าเตี่ยเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านความซื่อสัตย์สุจริต ขยันขันแข็งอดทน มัธยัสต์ อ่อนน้อมถ่อมตน ยิ้มแย้มแจ่มใส พูดจาไพเราะ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จิตใจที่ดีงามมีความโอบอ้อมอารีต่อเพื่อนมนุษย์ ใจบุญสุนทาน และเป็นผู้อบรมสั่งสอนให้ลูก ๆ ทุกคนเป็นคนดี คิดดี พูดดี ทำดี และทำในสิ่งที่ถูกต้อง และเน้นกับลูก ๆ ทุกคนเสมอว่า ให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้ง ตามสุภาษิตที่ว่า "ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน"

เตี่ยต้องตรากตรำทำงานหนักเพื่อหาเงินรายได้มาเลี้ยงครอบครัวไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายด้านอุปโภคบริโภคและค่าศึกษาเล่าเรียนของลูก ๆ ทั้ง ๑๐ คน ซึ่งถือเป็นภาระอันหนักยิ่ง ถึงแม้จะมีคุณแม่และลูกๆ ที่โตแล้วได้ช่วยกันแบ่งเบาภาระหารายได้เสริมมาสู่ครอบครัว ด้วยการนำภูมิปัญญาที่คุณแม่มีไม่ว่าจะเป็น ทำปาท่องโก๋(อร่อยที่สุด) ก๋วยจั๊บ ลอดช่อง ขนมทองม้วน และอีกหลายอย่างมาขายให้กับชุมชนหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ ในช่วงกลางวันคุณแม่ก็ได้รับจ้างเย็บเสื้อโหล ถึงแม้จะมีคุณแม่คอยช่วยหารายได้ แต่ค่าใช้จ่ายในบ้านถือเป็นภาระอันหนักยิ่งของเตี่ยซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว แต่เตี่ยก็ต่อสู้จนสามารถเลี้ยงดูลูกจนเติบใหญ่ ส่งเสียให้ลูก ๆมีการศึกษาที่ดีและเป็นคนดีของสังคม

เตี่ย ได้ชื่อว่าเป็นผู้ชายที่เข้มแข็งเป็นสุภาพบุรุษคนหนึ่ง ไม่เคยแสดงความอ่อนแอให้ลูก ๆได้เห็น ถึงแม้วันนั้นวันที่เตี่ยรู้ว่า ต้องสูญเสียลูกสาวคนที่ ๕ อันเป็นที่รักยิ่งของเตี่ยคนหนึ่งได้จากครอบครัวของเราไปอย่างกระทันหัน เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ด้วยโรคเส้นโลหิตในสมองแตก วันนี้ถือเป็นวันที่ครอบครัวของเราได้สูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ ทุกคนเศร้าโศกเสียใจเป็นอย่างมาก ลูกๆ ทุกคนหนักใจมากในการที่จะแจ้งข่าวการสูญเสียครั้งนี้แก่เตี่ยและคุณแม่ เพราะรู้ดีว่าเตี่ยและแม่คงจะเสียใจมาก กอรปกับท่านทั้งสองมีอายุมากแล้ว คุณแม่เมื่อทราบข่าวการสูญเสียลูกสาวสุดที่รักถึงกับร้องไห้โฮไม่สามารถเก็บความรู้สึกไว้ได้ ส่วนเตี่ยนั้นแสดงความเป็นลูกผู้ชายอย่างเข้มแข็ง เพียงแต่น้ำตาคลอและวางตัวเงียบขรึมเก็บความรู้สึกเศร้าโศกไว้ในใจ ลูก ๆทุกคนต่างต้องช่วยกันให้กำลังใจและปลอบใจเตี่ยและคุณแม่ จนระยะเวลาผ่านไปจึงคลายความเศร้าโศกเสียใจไปได้

เตี่ยจะมีคำพูดดี ดี ดีที่สุดอยู่คำหนึ่ง ซึ่งลูก ๆทั้ง ๑๐ คน ถือเป็นวาจาอันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับจากเตี่ยเสมอมา คำคำนั้นก็ คือ คำว่า "โชคดี" ทุกครั้งและทุกโอกาสที่ลูก ๆ ได้มีโอกาสพบประกันในวาระโอกาส ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวันเกิดเตี่ย วันเกิดคุณแม่ วันตรุษจีน งานเลี้ยงมงคลต่าง ๆ จะเป็นวันที่ลูกๆหลานๆ มีความสุขที่สุด และเมื่อถึงเวลาที่แยกย้ายกันกลับบ้าน ลูกๆหลานๆจะเข้าไปไหว้เพื่อกราบลาเตี่ย เตี่ยมักจะรับไหว้และอำนวยพรให้ทุกคนว่า "โชคดี" ถือเป็นคำพูดที่เป็นมงคลสำหรับลูก ๆ ทุกคน ทำให้ลูก ๆ ทุกคนประสบโชคดีทั้งชีวิตครอบครัว ชีวิตการงานพบแต่ความสุขความสำเร็จและโชคดีตลอดไป

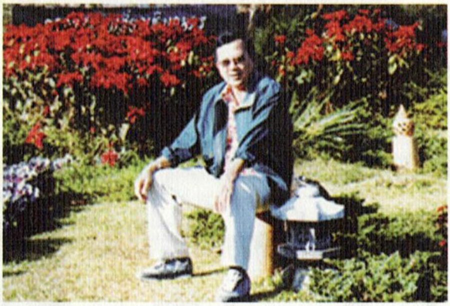
ชีวิตของลูก ๆไม่มีใครยิ่งใหญ่ไปกว่าเตี่ย เตี่ยเป็นสุภาพบุรุษในใจลูก ๆ ทุกคน เป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตของลูก ๆ หลาน ๆ อยากบอกเตี่ยว่าภูมิใจในตัวเตี่ยมากที่สุด และขอยกย่องเตี่ยให้เป็น "คุณพ่อดีเด่น" ของลูกทุกคน

ด้วยความเคารพรักและอาลัยอย่างยิ่ง

ลูก ๆ ๆ ๆ ๆทุกคน

๑๖ กันยายน ๒๕๕๐

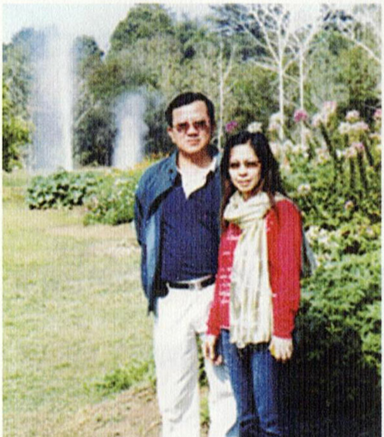
พระคุณพ่อ

ในความทรงจำอันดีงาม ระหว่างความผูกพัน มีเรื่องน่าจดจำมากมาย กับ วีรบุรุษในหัวใจผม คือ "พ่อ" ที่แสนศรัทธา ตั้งแต่ จำความได้ สิ่งที่ได้รับ คือ ความอบอุ่น ความสุข พร้อมเห็นแต่ความดีงามความดีที่พ่อมีต่อ สังคม ศาสนา ศรัทธา เชื่อมั่นในบรรพบุรุษ เมื่อลูกผู้ชายคนหนึ่งทำได้ดีถึงเพียงนี้ ลูกอย่างกระผม ได้ดู ได้เห็น ได้ซึมซาบ คงไม่ต้องกล่าวคำใดได้อีก ลูกจะสืบสานต่อ ตามรอยพ่อทำความดีตามพ่อ ตลอดไป

รักพ่อ

ตี๋(เช็ค)

อาลัยเตี่ย

ถึงร้อยพันอันความหมายในที่นี้

จะเขียนสักร้อยวจี ยังมิเท่าในความหมาย

ความอบอุ่น ยามอยู่ ยังมิคลาย

ถึงมลายยังอยู่คู่ความดี

คำน้อย มิมีให้ใจบอบช้ำ

คำทุกคำ คือกำลังใจ ให้ในวันนี้ กราบขอบคุณ

คุณเตี่ยที่แสนดี สิ่งที่ดี มอบให้ ยิ่งใหญ่กว่าทั้งปวง

ด้วยรักและอาลัยยิ่ง จากการจากไปในครั้งนี้ จะสืบสานตำนานแห่งความดี ตราบที่มีด้วยหัวใจ

ด้วยรักและอาลัยยิ่ง

ลูกสะใภ้(จันทนาค่ะ)

อาลัยรัก....จากลูกถึงเตี่ย....

เตี่ยมาจากเมืองจีนตั้งแต่อายุ ๑๓ ปี...มีแค่เสื่อผืนหมอนใบลงเรือสำเภาฝ่าคลื่นลม...ขึ้นฝั่งบนแผ่นดินสยาม...พึ่งบารมีของสมเด็จประเจ้าอยู่หัว.... ให้ได้มีแผ่นดินใหม่อยู่...ต่อสู้กับความลำบากของชีวิตนานานับประการและสร้างครอบครัวที่มั่นคงแข็งแรง..ที่บ้านตลาดใหม่นี้เตี่ยสอนผมอยู่เสมอตั้งแต่วัยเยาว์ ให้รักและเคารพพระเจ้าอยู่หัว เตี่ยประดับธงชาติไทยทุกครั้งเมื่อถึงวันเฉลิมพระชนม์พรรษาผมยังจำได้เสมอ เมื่อได้รับราชการเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เตี่ยก็สอนผมอยู่เสมอว่าต้องตั้งใจทำงานอย่างซื่อสัตย์สุจริตและซื่อตรง เพื่อสนองคุณพระเจ้าอยู่หัวและเมื่อผมแต่งงานมีครอบครัวเตี่ยก็ยังสอนให้ผมและภรรยาว่าให้ขยันและอดทนทำมาหากิน...ช่วยเหลือสังคมให้ได้ตามความสามารถที่มีอยู่ เตี่ยยังฝากให้สอนหลานๆ...ด้วยว่าข้าวและน้ำที่กินทุกคำ...ต้องจดจำสำนึกคุณของแผ่นดินไทย...

*** จนวันสุดท้ายที่เตี่ยฝากกายไว้บนแผ่นดินไทย....

เตี่ยเปรียบประดุจดั่ง...มังกรสยาม...ในหัวใจผมตลอดกาลฯ***

รักเตี่ยที่สุด

เก้าและบุศ

คิดถึงอากงมาก

สมัยอากงอยู่ อากงชอบไปตลาดไปกินไวตามิลและแอบอาม่าไปดูดใบจากที่ร้านเจ้คอง อาม่าบอกให้มิ้นไปดูอากง มิ้นก็จะไปแอบดูก่อน ถ้าเห็นอากงดูดใบจากเมื่อไร มิ้นก้อจะเดินไปหาอากงแล้วบอกว่า "มิ้นจะฟ้องอาม่าแน่ !"อากงก็ยิ้ม แล้วมิ้นก้อวิ่งกลับบ้าน มาฟ้องอาม่า พออากงกลับมาถึงบ้านอาม่า ก็จะเอาไม้เกาหลังตีอากง ๒ ที่ เป็นการทำโทษอากง อากงน่ารักมาก ตามใจมิ้น มิ้นชอบเล่นกับอากง บางทีมิ้นก็เอาแป้ง ทาหน้าให้อากงซะขาวจั๊ว น่ารักดี แล้วมิ้นก้อนั่งหัวเราะแกล้งอากงได้ มิ้นมีความสุขเมื่อมีอากงอยู่ ตอนอากงนอนป่วย มิ้นก็เอาซอด้วง ซออู้ มาเล่นให้อากงฟัง มิ้นถามเพราะไหมอากงทำตา ปริบ ปริบ แล้วก็หัวเราะ ตอนนี้อากงไม่อยู่แล้ว มิ้นคิดถึงอากงมาก อากงก็คิดถึงมิ้นเหมือนกันใช่ไหมคะ ! มิ้นสัญญานะว่า มิ้นจะเรียนให้จบ เหมือนที่เคยสัญญากับอากงไว้ตั้งแต่อากงยังอยู่ ถ้ามิ้นเรียนจบเมื่อไร จะบอกอากงเป็นคนแรกเลยคะ

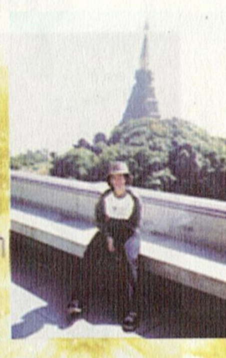

รักอากง

หมุยเล้ง(มิ้น)

คิดถึงอากง

ทุกสิ่งทุกอย่าง มันลึกซึ้งเกินกว่าที่จะเขียนออกมาเป็นตัวอักษรได้ เพราะมันเกิดมาจากความรู้สึก และความรักที่มีต่ออากง แม้บางครั้งอาจจะทำสิ่งไม่ดีไปบ้าง แต่ก็อยากจะบอกนะว่า "รัก" อากง แม้ว่า วันนี้อากงจะอยู่แสนไกล แต่ความทรงจำที่มีนั้นไม่เคยจางหาย ถึงจะไม่มีอากงอยู่ในโลกนี้แล้วหมิวก็ยังรัก คิดถึง เสมอมา หลับให้สบายสักวันคงพบกันนะอากง

รักและคิดถึงเสมอ

หมิว(หมุยส่วน)

มาร์ค คิดถึงอากง

ลาก่อนนะอากง มาร์คยังคงรักกงอยู่
อากงคงจะรู้ ว่ากงอยู่ในใจมาร์ค
คิดถึงอากงมาก ถ้ากงอยู่บนฟ้ามองลงมา
ก็เห็นมาร์ค เป็นคนดีของอากง

มาร์คบวชให้อากง จะพาอากงไปสู่สุขาวดีแล้วพาร่างอากงไปอยู่สุสานวังหีบ อากงตามมาร์คมานะ แล้วหลับให้สบายนะอากง มาร์ครักอากง คิดถึงอากง อากงอยู่บนฟ้าดูแลและคุ้มครองมาร์คด้วยนะครับ

รักอากง

มาร์ค (ไฉ่ฮวด)

อากง........ผู้มีพระคุณ

ลูกคนที่แปดของอากง คือ แม่โป้ย

อากง คือ พ่อบังเกิดเกล้าของแม่โป้ย

เราสองคน คือ หลานอากง ชื่อ บิ๊ก – ปั้น

แม่โป้ย คือ แม่บังเกิดเกล้าของเราสองคน

อากง จึงเป็นคนสำคัญในชีวิตเราสองคน

เพราะมีอากงจึงมีเราสองคนในวันนี้

เราสองคน รักและภูมิใจในตัวอากงที่สุด

ขอเทิดทูนอากง คือ บรรพบุรุษผู้ยิ่งใหญ่

เป็นอากงที่แสนดีในใจเราตลอดไป.

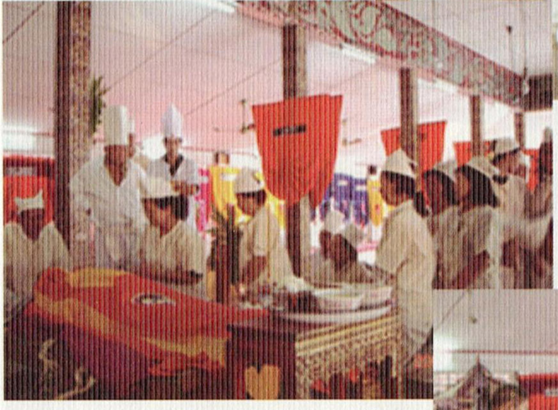
รักและเคารพอากงอย่างสูง

หลานบิ๊ก ๕ หลานปั้น

อำลาอาลัย

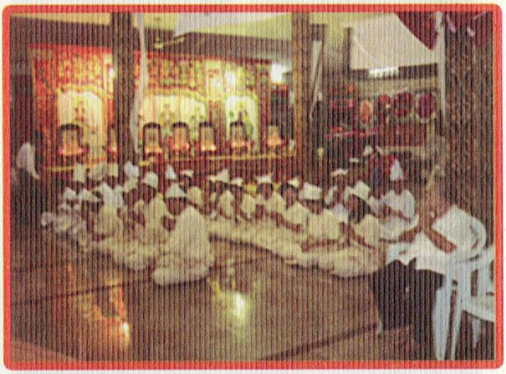
อาลัยรักจากลูกหลาน

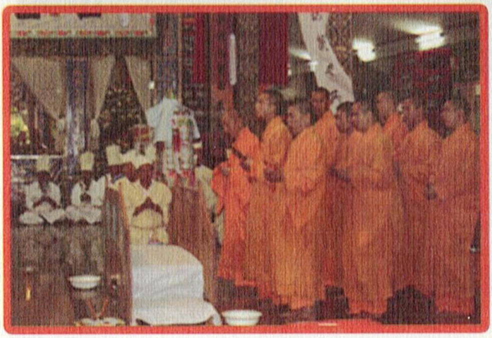
พิธีกงเต็ก

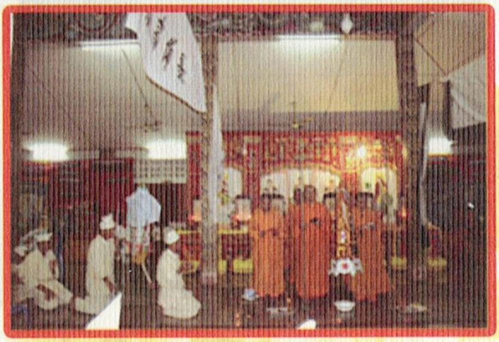

แขกผู้มา ร่วมไว้อาลัย

กราบขอบพระคุณ

ขอกราบขอบพระคุณแขกผู้มีเกียรติทุกท่าน ที่ได้ให้เกียรติ มาในงานบรรจุศพ เตี่ยจุ๊ย แซ่ฉั่ว ณ.สุสานเจ้าแม่วังหิน จ.กาญจนบุรี รวมทั้งที่มาร่วมงานสวดพระอภิธรรมและนำพวงหรีดมาเคารพศพ

หากมีสิ่งใดขาดตกบกพร่องหรือมีสิ่งผิดพลาดประการใด เจ้าภาพกราบขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

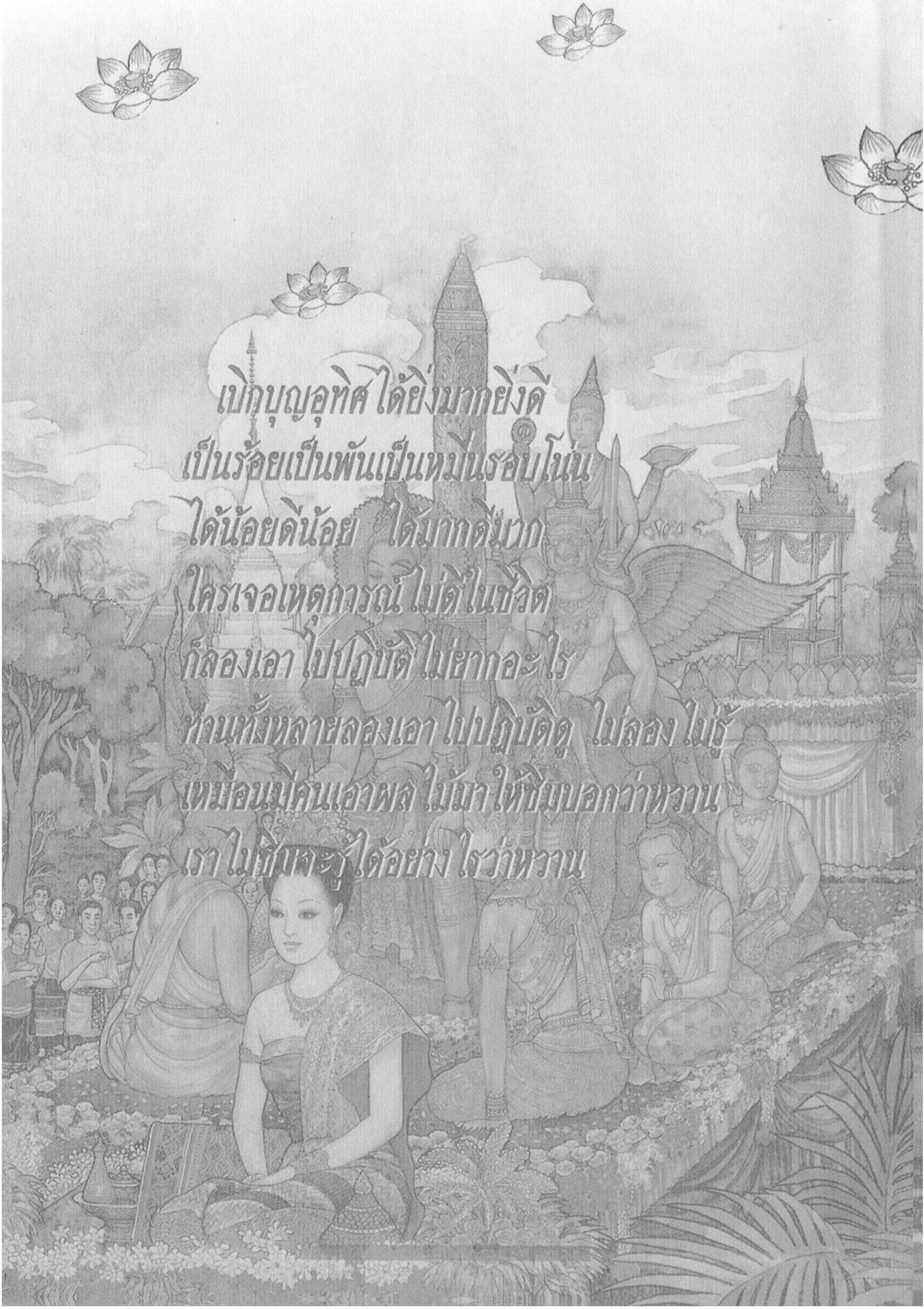
คณะเจ้าภาพ

คำสอนการอุทิศบุญที่ได้ผล

พระอาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล

พิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน

เบิกบุญอุทิศ ได้ยิ่งมากยิ่งดี
เป็นร้อยเป็นพันเป็นหมื่นรอบโน่น
ได้น้อยดีน้อย ได้มากดีมาก
ใครเจอเหตุการณ์ ไม่ดีในชีวิต
ก็ลองเอา ไปปฏิบัติ ไม่ยากอะไร
ท่านทั้งหลายลองเอา ไปปฏิบัติดู ไม่ลอง ไม่รู้
เหมือนมีคนเอาผล ไม้มา ให้ชิมบอกว่าหวาน
เรา ไม่ชิมจะรู้ ได้อย่าง ไรว่าหวาน

“**พระไตรปิฎก** เป็นตาที่วิเศษยิ่ง

“**พระไตรปิฎก** เป็นหูที่วิเศษยิ่ง

“**พระไตรปิฎก** เป็นจมูกที่วิเศษยิ่ง

“**พระไตรปิฎก** เป็นลิ้นที่วิเศษยิ่ง

“**พระไตรปิฎก** เป็นกายที่วิเศษยิ่ง

“**พระไตรปิฎก** เป็นใจที่วิเศษยิ่ง

“**พระไตรปิฎก** เป็นครู-อาจารย์ที่วิเศษยิ่ง

“**พระไตรปิฎก** เป็นพ่อ-แม่ที่วิเศษยิ่ง

“**พระไตรปิฎก** เป็นมิตรและเข็มทิศที่วิเศษยิ่ง

“**พระไตรปิฎก** เป็นแผนที่และป้ายบอกทางที่วิเศษยิ่ง

“**พระไตรปิฎก** เป็นแสงสว่างส่องทางสู่นิพพานที่วิเศษยิ่ง”

จาก วัดสามแยก

" การให้ธรรมเป็นทาน

ชนะการให้ทานทั้งปวง

แต่ก็ไม่ควรลืมทานทั้งปวง

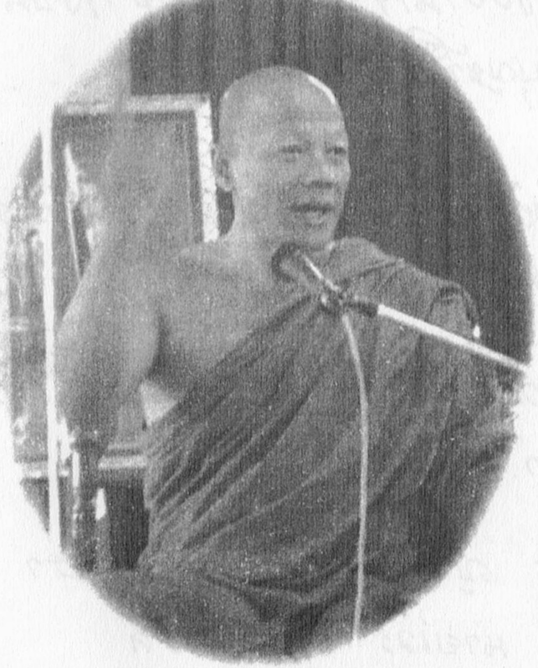
เพื่อธรรมทานจะได้บริบูรณ์ "

พระเกษม อาจิณฺณสีโล

(อนุโมทนา หลวงพ่อเกษม อาจิณฺณสีโล)

วัดป่าสามแยก หมู่ ๙ บ้านห้วยยางทอง ต.วังกวาง

อ.น้ำหนาว จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐

ประวัติ ท่านพระอาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล

วัดป่าสามแยก หมู่ ๙ บ้านห้วยยางทอง

ตำบลวังกวาง อำเภอน้ำหนาว

จังหวัดเพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐

ขออำนาจ พระรัตนตรัย จงบัน-

ดาลบุญบาให้ถึงแก่.............

ขออำนาจพระพุทธเจ้า พระธรรมพระสงฆ์

จงบันดาลบุญบาให้ถึงแก่.......

ขออำนาจพุทธะจงบันดาลบุญบาให้ถึง

แก่...........

* ญาติทิพย์ - เทวดาที่รักษา

นายเวร - เชื้อโรค

* เปรต - ผี - ปีศาจ - เทวดา - ยักษ์

นาค - ครุฑ - คนธรรพ์ - กุมภัณฑ์ - มาร

พรหม - กินรา - เงือก - รากษส

พระอาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล

๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๕

พระอาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่หล้า พระอริยะเจ้าแห่งวัดภูจ้อก้อ จังหวัดมุกดาหาร อุปสมบทเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๙ ในฝ่ายธรรมยุติ หลังจากอุปสมบทไม่นานก็เกิดความประทับใจกับประสบการณ์ทางจิตที่ได้รับจากการฝึกเล่น ๆ จึงตั้งใจอยู่ปฏิบัติต่อไปขออยู่กับหลวงตามหาบัว แต่ท่านได้แนะนำให้ไปอยู่ปฏิบัติกับหลวงปู่หล้าที่ภูจ้อก้อ เมื่อไปก็ไม่ได้อยู่กับ หลวงปู่หล้า แต่อยู่วัดใกล้ๆ กับหลวงปู่หล้าอยู่ประมาณสิบเดือน จึงได้กราบลาหลวงปู่หล้าออกมา หาที่บำเพ็ญภาวนาต่อไป ท่านได้เพียรพยายามฝึกฝนตนเองอย่างอุกฤตรวมเป็นเวลาห้าปี จึงรู้จักธรรมชาติพอเป็นที่สบายใจ ท่านมีประสบการณ์ทางจิตที่โลดโผนพิสดาร แม้เดินจงกลมก็สามารถเดินเหยียบอากาศเอาผ้าไปพาดไว้บนกิ่งไม้ ๑๐ เมตรได้ ทั้งสามารถมองเห็น ภูต ผี ปีศาจ เทวดา นาค ครุฑ ยักษ์ อย่างแจ่มชัดแม้กระทั่งลืมตา มีญาณระลึกชาติย้อนหลังได้มากมายหลายชาติ เป็นพระสงฆ์ที่ใช้เวลาท่องเที่ยวไปในนรก สวรรค์บ่อยที่สุด คล้ายนิทานเรื่องพระมาลัยโปรดสัตว์โลก เป็นพระสงฆ์รูปเดียวและรูปแรกที่กล้าพูดกล้าเปิดเผยเรื่องราวลี้ลับ โดยไม่สนใจเสียงส่อเสียดจากชาวโลก และเป็นพระที่ไม่สนใจในลาภ ยศ ชื่อเสียง เป็นพระสงฆ์ที่เทพยดาชั้นสูง-ต่ำตลอดจน ภูต ผี ปีศาจ ให้ความเคารพรักมาก วัดของท่านจึงเป็นจุดที่เทพยดาและภูต ผี ปีศาจ เปรต ที่ตกทุกข์ได้ยากทั่วๆ ไป พากันมุ่งไปหาเพื่อขอความช่วยเหลือ และแต่ละวันพวกประชาชนมากหน้าหลายตาทั่ว ๆ ไปต่างดั้นด้นข้ามภูเขา ผ่านทางอันทุรกันดารไปกราบ

ท่านเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาชีวิตต่าง ๆ แล้วเมื่อนำคำสอนที่ท่านแนะนำไปปฏิบัติก็ประสบผลสำเร็จตามที่ตนเองวาดหวังไว้ แต่ท่านไม่อยากดัง ถ้ามีคนไปขอนำประวัติท่านไปลงหนังสือท่านจะไม่ยอมพูดด้วยแต่ท่านจะมีเมตตาในการเทศน์การสอนทั้งวันทั้งคืน กลางวันก็อบรมประชาชนที่เดินทางมากลางคืนก็ต้องต้อนรับแก้ไขปัญหาหมู่ชนในโลกทิพย์ ท่านจึงมีเวลาพักผ่อนในแต่ละวันน้อยจริง ๆ นอกนั้นหมดไปกับการต้อนรับผู้มาเยือน

ที่วัดของท่านมีแผ่นซีดีและหนังสือแจกจ่ายให้นำไปอ่านและฟังและท่านก็บอกว่า**"อ่านแล้วฟังแล้วให้นำไปปฏิบัติแล้วแจกจ่ายกันต่อฟังแล้วเข้าใจแล้วไม่จำเป็นต้องมา เพราะคนพูดเหนื่อยแล้วนึกอยากทำบุญให้ทำที่ไหนก็ได้ ไม่ไปวัดก็ได้ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์อยู่ในบ้าน ทำบุญกับพ่อแม่แล้วอุทิศบุญให้เทวดาและเหล่าสรรพสัตว์ในโลกทิพย์ก็ได้ผลเท่ากับถวายทานในพระอรหันต์วัดของอาตมามีพอกิน พอใช้แล้ว ไม่ขาดแคลนอะไร จึงไม่มีความจำเป็นต้องมาหลั่งไหลมาทำบุญ ที่นี่" ดังนี้**

แนวการสอนของพระอาจารย์เกษมฯ

ชีวิตของมนุษย์และสัตว์ ทั้งในโลกนี้และในโลกทิพย์มีส่วนสัมพันธ์กัน เข้าไปอยู่ในกฎแห่งกรรมที่พระพุทธเจ้าโคดมทรงสั่งสอนในการเวียนว่ายตาย เกิด ไปๆ มาๆ ที่จะไม่เคยเป็นญาติ ไม่เคยเป็นเพื่อนไม่เคยเป็นเจ้ากรรม นายเวรกันไม่มี ชีวิตของทุกผู้ทุกคนจึงมีส่วนสัมพันธ์กันไม่มากก็น้อย ทั้งส่วนดีมากและดีน้อย ทั้งส่วนเลวมากเลวน้อย ทั้งในส่วนที่ทำให้เกิด ความเคียดแค้นชิงมากชิงน้อย ทั้งในส่วนที่รักและอุปการะมากและน้อย นี่เป็นกรณีหนึ่ง

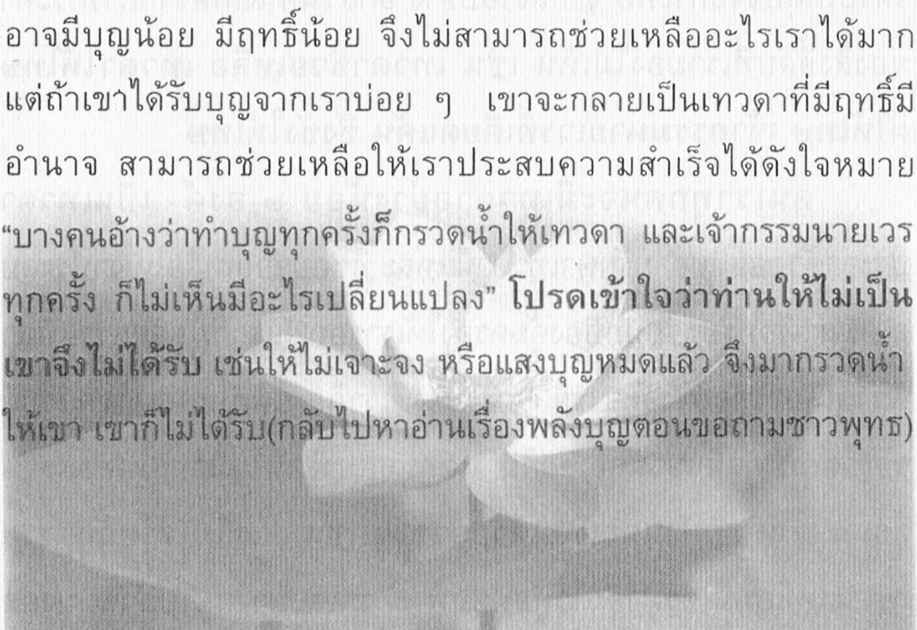
การได้ดีตกยาก เจ็บไข้ได้ป่วยของมนุษย์และสัตว์ ส่วนหนึ่งเกิดจาก ผลกรรมในอดีตชาติและปัจจุบันชาติ อีกส่วนหนึ่งได้รับเหตุปัจจัยกระทบ จากสิ่งรอบข้าง อีกส่วนหนึ่งเกิดจากการกระทำของสิ่งลี้ลับที่เรามองไม่เห็น เช่น **เทวดาช่วยเหลือ เทวดาให้โทษ ผีให้โทษ เจ้ากรรมนายเวรที่เคียดแค้น ชิงชังให้โทษ**

คนเราทุกคนจะมีเทวดาอย่างน้อย ๒ องค์ เป็นเทวดาประจำตัวคอยติดตามรักษาเทวดานี่แหละ ที่ชอบช่วยเหลือให้เราประสบความสำเร็จหรือช่วยปกป้องคุ้มครองให้เรารอดพ้นจากภัยอันตรายที่น่าหวาดเสียวได้อย่างอัศจรรย์ ซึ่งบางทีเราก็ยกให้เป็นคุณงามความดีของวัตถุมงคลที่แขวนคอเสียก็มี เด็กน้อยบางคนไม่มีวัตถุมงคลแขวนคอเลย แต่ตกบ้านตกเรือนด้วยความซุกซน แต่ไม่ได้รับอันตรายเพราะเหมือนมีใครมาอุ้มไว้ก่อนตกพื้น บุคคลบางคนไม่มีวัตถุมงคล

ติดตัวเลยแต่สามารถหลุดพ้นจากอุบัติเหตุและการดักทำร้ายของศัตรูมาได้ อย่างปาฏิหาริย์ นั่นคือการปกป้องรักษาจากเทวดาประจำตัวเขาและหรือ ญาติในโลกทิพย์ของเขา

พวกเราชาวพุทธแต่ละคนล้วนเคยทำบุญให้ทานมาแล้วทั้งสิ้น ทั้งในชาตินี้และในชาติก่อน ถ้าจะนับบุญก็คงจะใหญ่เท่าภูเขาเลากาหรือเท่าก้อนโลก แต่ไม่รู้จักใช้บุญของตนเองให้เกิดประโยชน์ในปัจจุบันชาติ จึงต้องรอให้ตายแล้วจึงจะได้ไปใช้บุญในสรวงสวรรค์ คนทำบุญจึงชอบบ่นว่าทำแต่บุญไม่เห็นได้ดีสักที ที่เป็นเช่นนี้เพราะเขาไม่เคยให้บุญแก่เทวดาที่รักษาตัวเอง ไม่เคยให้เจ้ากรรมนายเวรที่ตามจ้องกันอยู่ ไม่เคยให้เทวดาและญาติทิพย์ที่อาศัย อยู่ในเขตบ้านเขตเรือน ไม่เคยให้เทวดาที่รักษาเจ้านายของตัว เทวดาเหล่านั้นบางองค์อาจมีบุญน้อย มีฤทธิ์น้อย จึงไม่สามารถช่วยเหลืออะไรเราได้มาก แต่ถ้าเขาได้รับบุญจากเราบ่อย ๆ เขาจะกลายเป็นเทวดาที่มีฤทธิ์มีอำนาจ สามารถช่วยเหลือให้เราประสบความสำเร็จได้ดังใจหมาย

“บางคนอ้างว่าทำบุญทุกครั้งก็กรวดน้ำให้เทวดา และเจ้ากรรมนายเวรทุกครั้ง ก็ไม่เห็นมีอะไรเปลี่ยนแปลง” **โปรดเข้าใจว่าท่านให้ไม่เป็นเขาจึงไม่ได้รับ** เช่นให้ไม่เจาะจง หรือแสงบุญหมดแล้ว จึงมากรวดน้ำให้เขา เขาก็ไม่ได้รับ(กลับไปหาอ่านเรื่องพลังบุญตอนขอถามชาวพุทธ)

การใช้บุญสร้างความสำเร็จในปัจจุบัน

พระพุทธเจ้าโคดมทรงแสดงการเกิดบุญไว้ ๓ ประการย่อ ๆ คือ

๑. บุญเกิดจากการให้ทาน

๒. บุญเกิดจากการรักษาศีล

๓. บุญเกิดจากการภาวนาอบรมจิตใจ

โดยสรุปแล้วการสร้างความดีทุกประการล้วนเป็นแหล่งของการเกิดผลบุญกุศลทั้งสิ้น (ดูบุญกิริยา ๑๐ หน้า ๓๙) แล้วก่อให้เกิดอานิสงส์ที่จะสร้างความสำเร็จในชีวิตได้ทั้งสิ้น

เมื่อกำลังให้ของแก่ใคร ไม่ว่าจะถวายของแก่พระสงฆ์ ให้ของแก่ พ่อ แม่ พี่ น้อง ญาติมิตร แม้เอาข้าวให้หมากินเอาอาหารโยนให้ปลากิน เอาเศษอาหารโปรยให้มดกิน **ย่อมเกิดกระแสบุญขึ้นเป็นกระแสเรืองรอง แผ่ออกจากตัวผู้กำลังให้ เพียงไม่กี่วินาทีแสงนี้จะพุ่งหายขึ้นไปเบื้องบน** แล้วสะสมเป็นกองบุญของผู้ให้อยู่บนเทวโลก ดังนั้นขณะให้ของแก่ใครจึง ควรอธิษฐานจิต **คิดทันทีว่า" บุญนี้ให้เทวดาผู้รักษาตัวข้า"** หรือ**"บุญนี้ให้นายเวรข้าที่เดินทางมาถึง"** หรือ **"บุญนี้ให้ ภูต ผี ปีศาจ เปรต ครุฑ นาค ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ มาร พรหม เหล่าเทพยดาทั้งสิ้นที่อาศัยอยู่ในสถานที่เรือกสวน ไรนา หรือเคหะสถานบ้านเรือนของข้า"** หรือ "บุญนี้ให้เทวดาผู้รักษาบุตรของข้า ให้เทวดาผู้รักษาบิดามารดาข้า" เป็นต้น ขึ้นอยู่กับว่าเราต้องการแก้ไขในจุดไหน เช่น

บุตรของเราเกเรเหลือเกิน ชอบสร้างแต่ความเดือดร้อน สั่งสอนไม่ฟัง แบบนี้ต้องให้เทวดาผู้รักษาตัวเขาเป็นผู้ขนาบตักเตือน วิธีที่เทวดาตักเตือนนั้นท่านจะสั่งการไปที่ความรู้สึกนึกคิดจิตใจของ

เขาถ้าเทวดาประจำตัวเขา เป็นมิจฉาทิฏฐิเมื่อได้รับบุญบ่อยๆ เทวดารู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงในตัวเองมีชีวิตที่สุขสบายขึ้น เขาจะทราบได้เองว่าสิ่งที่เขาได้รับนั้น มาจากไหน เมื่อเราอุทิศบุญให้แล้วก็ให้อธิษฐานต่ออีกว่า **"เมื่อเทวดาได้รับบุญแล้ว ขอให้มีความสุขมีกินมีใช้ มีเสื้อผ้าที่อยู่อาศัย และขอให้อบรมตักเตือนลูกของข้าให้เป็นคนดีด้วย"** ดังนี้ ไม่นานหรอกจะเกิดกรณีพิสดารขึ้นกับบุตรเกเรคนนั้นจนต้องเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นคนดีแน่นอน

สามีหรือภรรยา คู่ครองของตนเองเป็นที่น่าเอือมระอาเหลือเกิน อยากให้คู่ครองดี รักเรา ละเลิกความประพฤติชั่วเหลวไหล ก็ให้ทำแบบเดียวกันกับที่ให้บุญแก่เทวดาที่รักษาบุตร

กิจการค้าของท่านล้มเหลวหรือซบเซา เมื่อท่านทำบุญทุกครั้งควรอุทิศให้เทวดาประจำตัวของท่านและเทวดาที่ดูแลกิจการการค้าด้วยพร้อมกันไป แล้วอธิษฐานว่า**"เทวดารับบุญของข้าแล้วโปรดช่วยเหลือกิจการค้าธุรกิจของเราให้ประสบความสำเร็จด้วยเถิด ถ้าร่ำรวยขึ้นจะทำบุญให้ท่านยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก"** จะใช้คำเรียกตนเองว่าข้า ว่าเรา ก็ได้ทั้งนั้น

ร้านค้าขาย จะเป็นร้านอะไรก็แล้วแต่ให้ทำบุญให้ผู้ที่สถิตอยู่กับสินค้าที่เรานำมาขายนั้นด้วยและให้ทำบุญอุทิศให้แก่เทวดาที่รักษาร้านค้านั้นด้วย แล้วบอกว่า**"เทวดาเมื่อได้รับบุญแล้วโปรดเรียกลูกค้ามาอุดหนุนให้มาก ๆ ด้วย" ดังนี้**

การอุทิศบุญ ไม่ต้องพูด ไม่ต้องกรวดน้ำ ให้ใช้การคิด **ต้องรีบคิดทันที อย่าชักช้าเพราะแสงบุญที่เกิดขึ้นจะดำรงอยู่ไม่กี่วินาทีแล้วจะหายไปอยู่สวรรค์** ถ้าฝึกบ่อย ๆ เราจะชำนาญในการคิดเพราะมีกระแสแรงกว่าพูดออกจากปาก **เวลาหย่อนก้อนข้าวลงในบาตร**

ให้คิดส่งบุญทันที และคิดให้ชัดเจนอย่าลางเลือน **ให้ของแก่ใครเมื่อของหลุดออกจากมือเราก็ให้คิดทันที อย่าช้า**

การรักษาโรคภัยไข้เจ็บ ที่เกิดกับตัวเราสืบเนื่องจากนายเวรผู้เคียดแค้น ชิงชัง กระทำทั้งสิ้น พระพุทธเจ้าโคดม ทรงตรัสว่า " ผู้ฆ่าสัตว์ย่อมอายุสั้น ผู้เบียดเบียนสัตว์ย่อมสุขภาพไม่ดี"

ดังนั้นการรักษาโรคต้องส่งบุญไปให้แก่เจ้ากรรมนายเวรที่ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยนั้นๆ และให้เทวดาผู้รักษาตัวเราในขณะเดียวกันแล้วอธิษฐานว่า **"หมอใดยาใดที่สามารถรักษาอาการนี้ให้หายขาดได้ ขอให้เทวดาจงนำหมอนั้น ยานั้น มารักษาข้า ถ้าข้าหาย ข้าจะทำบุญให้แก่ท่าน ยิ่งๆ ขึ้นไป" ดังนี้**

การอธิษฐานเบิกบุญเก่าอุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรที่รบกวนควรทำวันละร้อยหรือพันหรือหมื่นรอบ จนเขาพอใจ อาการป่วยของเราจะหายเร็วขึ้น

วิธีการให้บุญ แก่เจ้ากรรมนายเวรควรทำดังนี้เป็นตัวอย่างเช่น **คนป่วยเป็นมะเร็ง** จุดไหนก็ให้ส่งบุญตรงบริเวณนั้นให้คิดว่า "บุญนี้ให้นายเวรที่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยตรง...**บริเวณที่เป็นมะเร็ง** เมื่อได้รับบุญแล้วขอให้พวกเจ้ามีชีวิตที่ดีขึ้น มีภพภูมิที่สูงขึ้น จงหลุดจากภาวะชีวิตชั้นต่ำเดี๋ยวนี้ เมื่อเราหายแล้วจะทำบุญให้แก่พวกเจ้า ส่งชีวิตของพวกเจ้าให้สูงขึ้นเรื่อยๆ พวกเจ้าจงเลิกจองเวรจองกรรมในเราเสียทีตั้งแต่นี้เราจะตั้งตนอยู่ในศีลในธรรมเลิกการเบียดเบียนเข่นฆ่าชีวิตสัตว์อื่นขอส่งบุญที่เกิดจากการรักษาศีลนี้แก่พวกเจ้าด้วย" ดังนี้

ผู้มีอาชีพเกี่ยวเนื่องกับการฆ่าหรือเบียดเบียนสัตว์อื่น เช่นเจ้าของโรงฆ่าสัตว์ คนขายเนื้อสัตว์ ชาวประมง คนขายปลาสดตามตลาด เชือดไก่ขาย คนเหล่านี้ต้องสร้างบาปกรรมทุกวันๆ จึงก่อความเคียดแค้นชิงชังให้แก่สัตว์ที่ถูกฆ่าอยู่ทุกวี่ทุกวัน เขาก็พยายาม

จองล้างจองผลาญ แต่ในขณะที่บุญเก่าของผู้นั้นยังมีอยู่ เจ้ากรรมนายเวรก็ทำอะไรไม่ได้ แต่หากว่านายเวรได้ช่องทางเมื่อไรวิญญาณสัตว์ที่เคียดแค้นเหล่านั้น (นายเวร) จะตามมาทวงและให้ร้ายทันที ดังนั้นต้องพยายามไถ่ถอนกรรมของตัวด้วยการทำบุญ แล้วอุทิศให้วิญญาณสัตว์ที่ตัวเองฆ่าทำบ่อยๆ ส่งบ่อยๆ เอาเนื้อสัตว์ที่เราขายนั้น ทำอาหารถวายพระหรือเลี้ยงผู้อื่น อธิษฐานว่า **"บุญนี้ให้สัตว์ทั้งหลายที่เราได้ฆ่าหรือผู้อื่นฆ่าเพราะคำสั่งเรา เหล่าสัตว์เหล่าใดได้รับบุญแล้วขอให้มีแต่ความสุขความเจริญ มีชีวิตวิญญาณที่ดีขึ้นจงหลุดพ้นจากกรรมเวรที่ตนเองสร้างไว้ จงมีภพภูมิที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งเป็นเทวบุตรเทวดาในสรวงสวรรค์เมื่อได้รับบุญแล้วจงอโหสิกรรมให้เราด้วย อย่าได้จองเวรซึ่งกันและกันเลยเจ้าตายเพราะเราแต่ก็มีชีวิตที่ดีขึ้นเพราะเรา ดีกว่าเจ้าตายเองหรือฝีมือผู้อื่นซึ่งมีชีวิตทุกข์ทรมาน"**

การขับไล่ผีหรือคุณไสยออกจากร่างผู้ป่วย เอาของให้ทานแก่ผู้ทรงศีล จะเป็นพระหรือฆราวาสก็ได้ แล้วอุทิศบุญเจาะจงถึงผีในร่างผู้ป่วยขอให้ได้รับบุญนี้ เมื่อได้รับบุญแล้วโปรดออกจากร่างผู้ป่วยเดี๋ยวนี้ ถ้าไม่ยอมออกก็ให้บ่อยๆ ให้สิ่งของเล็ก ๆ น้อยๆ ให้เงินห้าบาท สิบบาท ให้กาแฟ ๑ แก้ว โอวัลติน ๑ แก้ว ฯลฯ แล้วอุทิศได้ทั้งนั้น **แต่ห้ามถวายของที่ผิดวินัยพระ**

ในกรณีมีคุณไสยเข้าร่างผู้ป่วย ให้อธิษฐานดังนี้ **"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้สิ่งของไสยศาสตร์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในร่างกายของผู้ป่วยนี้ให้เสื่อมอำนาจไป ให้สูญสลายไป ณ บัดนี้"** ถ้ายังไม่หายก็ให้ทำบ่อย ๆ อธิษฐานบ่อย ๆ เดี๋ยวอาการก็ดีขึ้นเองโดยไม่ต้องไปทำพิธีอะไรอื่น หรือไม่ต้องไปจ้างหมอผีผู้มีวิทยาคมที่ไหนมาแก้ เพราะอำนาจของพระรัตนตรัย

นั้นยิ่งใหญ่เหนือทุกสิ่งทุกอย่างในสากลจักรวาล

หลีกเลี่ยงการสวดมนต์เพื่อขับไล่วิญญาณ บทสวดมนต์แต่ละบทมีอำนาจขับไล่และเบียดเบียนพวกวิญญาณชั้นต่ำในโลกทิพย์ให้ได้รับความเดือดร้อน ถ้าหยุดสวดไปเลยได้ยิ่งดีเพราะจะได้ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่พวกภูตผีปีศาจต่อไปอีก เพราะเขาเหล่านั้นก็ใช่ใครอื่นแต่เป็นญาติเป็นพี่เป็นน้องกันกับเรานี่เอง แต่...แม้จะเป็นพี่น้องกันก็ตามหากก่อกวนเขาอยู่บ่อย ๆ เขาก็กลายเป็นนายเวรขึ้นมาได้ ฉะนั้นก็ไม่ต้องสวดมนต์เมื่อยังใช้ไม่เป็น ก็เพียง แต่ **กราบ...พุทโธ** แล้วก็คิดอุทิศว่า "บุญนี้ให้แก่เหล่าเทพที่ดูแลรักษาข้า" รักษาบ้านข้า **กราบ...ธัมโม** "บุญนี้ให้เหล่านายเวรข้าที่เดินทางมาถึงและที่กำลังเล่นงานข้าอยู่" **กราบ...สังโฆ** "บุญนี้ให้ถึงแก่เหล่าเปรตผีปีศาจผีสัตว์เดรัจฉานที่มีอยู่ในบริเวณบ้านเรือนของข้า" หรือหากต้องการอุทิศไปให้ใครก็ให้คิดเอาได้เลย เมื่อได้กราบอย่างนี้แล้ว**ต่อไปแทนที่จะสวดมนต์ก็ให้คิดอธิฐานเบิกบุญมาจ่าย จ่ายแล้วจ่ายเล่ารอบแล้วรอบเล่าอยู่อย่างนั้น จนกว่าถึงเวลาพักผ่อนหลับนอนจึงหยุด** ถ้าทำได้อย่างนี้ ความสุขสบายจะเกิดกับครอบครัวนั้น ๆ แน่นอน ทุกวันนี้กลายเป็นว่าไปที่วัดไหน ๆ ก็สอนให้สวดมนต์ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ? เพราะครูบาอาจารย์เหล่านั้นไม่ได้เห็นว่าอานุภาพการสวดมนต์มันเป็นอันตรายแก่ผู้ที่เขาอยู่ในภพภูมิต่ำ ๆ หรือถ้าเห็นก็ไม่อยากนำมาพูดเพราะจะทำให้ต้องได้พูดมากอธิบายมาก เดี๋ยวคนโน้นก็ว่าครูบาอาจารย์พาทำมา เดี๋ยวคนนี้ก็ว่าสวดแล้วดี ต่าง ๆ นานา ท่านขี้เกียจพูดก็เลยเงียบเฉยไปเลย...อย่างนี้ก็มี

แต่ถ้าหาก**ผู้ใดที่ยังไงก็จะต้องสวดให้ได้ ก่อนจะสวดก็ให้ตั้งจิตคิดประกาศบอกเขาก่อนว่า** "ภูตผีปีศาจชั้นต่ำทั้งหลาย บัดนี้เราจะสวดมนต์ใครชอบฟังเอาบุญเอากุศลก็ให้ตั้งใจฟังหากใครไม่ชอบ

หรือฟังแล้วทรมานก็ให้หลีกหนีไปที่อื่นจนกว่าเราจะสวดมนต์เสร็จแล้วจึงกลับมาเถิด"ดังนี้ แต่ให้รู้ไว้ว่ายังมีผู้ที่เขาเดือดร้อนอยู่

การนิมนต์พระมาทำพิธีขับไล่ภูตผีในบ้านนั้นไม่ถูกต้องโดยประการทั้งปวง และควรงดให้เด็ดขาด**เพราะวิญญาณนั้นเขาอยู่อาศัยที่นั่นมาก่อนเราอย่างสงบสุข บางตนก็เป็นญาติที่เราเคารพรักมาก่อน ตายแล้วมีบุญน้อยก็เป็นภูตผีอาศัยอยู่ในบ้านนั้น ภูตผีบางตนมีความทุกข์เดือดร้อน พยายามส่งกระแสความเดือดร้อนให้เรารู้สึกเพื่อจะได้ทำบุญส่งให้เขา แต่คนไม่เข้าใจคิดว่าเขาเบียดเบียนหลอกหลอน จึงนิมนต์พระมาสวดขับไล่** เมื่อเราไปทำพิธีขับไล่เขา เขายิ่งเดือดร้อนเพิ่มขึ้นอีกแล้วพวกวิญญาณเหล่านั้นจะรวมหัวกันกลั่นแกล้งผู้คนในบ้านให้เดือดร้อนวุ่นวายกันมากขึ้น มีแต่เรื่องทะเลาะขัดแย้งกันเนือง ๆ

สังเกตดู บ้านไหนที่มีคนถือวิชาอาคมสวดมนต์ไล่ผีบ่อย ๆ คนในบ้านนั้นจะหาความรักความสามัคคีกันไม่ได้เลย พ่อ แม่ ลูก สามีภรรยาทะเลาะขัดแย้งกัน จนฆ่ากันตายก็มี "ต่อไปเมื่อมีเหตุเดือดกันควรทำบุญอุทิศให้เขา เมื่อเขาอยู่สุขสบายก็จะเลิกรบกวนเรา" แล้วจะกลับเป็นเทวดาชั้นดีที่คอยปกปักรักษาเราต่อไป

หลีกเลี่ยงการติดผ้ายันต์กันภูตผีในบ้าน หรือการพกพาเครื่องรางของขลังที่เบียดเบียนวิญญาณชั้นต่ำ เพราะสิ่งเหล่านี้กระทบกระเทือนถึงวิญญาณชั้นต่ำให้ได้รับความเดือดร้อนและเคียดแค้นอันจะส่งผลให้เขาเป็นเจ้ากรรมนายเวรจองล้างจองผลาญเราไม่มีที่สิ้นสุดโดยที่เราไม่รู้ตัว หากใครมีผ้ายันต์ เหรียญหรือเครื่องรางปลุกเสกต่าง ๆ ก็ให้นำมาคลายมนต์ออก ด้วยการอธิฐานว่า "ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้อำนาจเวทมนต์หรืออำนาจต่าง ๆ ที่อยู่กับสิ่งของเหล่านี้จงหมดฤทธิ์หมดอำนาจไปด้วยเถิด"บ้านใครที่มีผ้ายันต์

หรือสายสิญจน์ก็ให้ไปแกะออกแล้วนำมาอธิฐานคลายมนต์ออกแล้วเอาไปเผาไฟทิ้งเสีย จะได้ไม่เป็นอันตรายกับผู้อื่นอีกเพราะบ้านเรือนเคหะสถานไม่ใช่เป็นที่อยู่เฉพาะของคนในโลกนี้เพียงอย่างเดียวแต่เป็นที่อยู่ของผู้ที่อยู่ในอีกมิติหนึ่งที่เรามองไม่เห็นด้วย จึงไม่ควรเห็นแก่ตัวว่าเป็นที่อยู่ของเราเพียงผู้เดียว ควรอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข พวกวิญญาณต้องอาศัยบุญกุศลถึงอยู่ได้ ถ้าได้รับบุญจากมนุษย์ผู้อาศัยอยู่ในผืนแผ่นดินเดียวกันเขาย่อมพึงพอใจ และจะรักษามนุษย์ให้มีความสุขความเจริญ แม้พระพุทธเจ้าพุทธโคดม ก็ตรัสสอนไว้ใน **"เทวตาทิสสทักขิณานุโมทนา"** ว่า

ยัสมิง ปะเทเส กัปเปติ วาสัง ปัณฑิตะชาติโย
สีลวันเตตถะ โภเชตะวา สัญญะเต พรหมะจาริโน
ยา ตัตถะ เทวตา อาสุง ตาสัง ทักขิณะมาทิเส
ตา ปูชิตา ปูชะยันติ มานิตา มานะยันติ นัง
ตะโต นัง อนุกัมปันติ มาตา ปุตตังวะ โอระสัง
เทวะตานุกัมปิโต โปโส สะทา ภัทรานิ ปัสสติ

แปลว่า **ผู้ฉลาดชาติบัณฑิต เมื่ออาศัยอยู่ ณ สถานที่แห่งใด ควรเชื้อเชิญผู้ทรงศีลเข้าไปเลี้ยงดูในสถานที่แห่งนั้น แล้วอุทิศบุญให้แก่เทวดาผู้อาศัย ณ สถานที่แห่งนั้น เทวดาเมื่อได้รับการบูชาแล้วย่อมบูชาตอบ** คือ ทำความอนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้อุทิศบุญให้แล้วนั้นเหมือนบิดามารดา ผู้รักบุตรย่อมอนุเคราะห์บุตร ผู้ใดได้รับการช่วยเหลือจากเทวดาแล้ว ย่อมประสบแต่ความเจริญรุ่งเรืองอยู่เป็นนิจ ดังนี้

การให้ทานแก่บุคคลย่อมมีผลบุญแตกต่างกัน

ให้ในพระสงฆ์ มีพระพุทธเจ้าเป็นประธานย่อมเกิดผลมากกว่าให้พระพุทธเจ้าพระองค์เดียว

ให้ในพระพุทธเจ้า และพระอรหันต์ผู้ออกจากนิโรธสมาบัติ ย่อมมีผลมากกว่าให้ในพระพุทธเจ้า และพระอรหันต์ในสถานภาพปกติ

ให้ในพระพุทธเจ้า ย่อมมีผลมากกว่าให้ในพระอรหันต์

ให้ในพระอรหันต์ ย่อมมีผลเหนือกว่าให้พระอนาคามี

ให้ในพระอนาคามี ย่อมมีผลมากกว่าให้พระสกทาคามี

ให้ในพระสกทาคามี ย่อมมีผลมากกว่าให้แก่พระโสดาบัน

ให้ในพระโสดาบัน ย่อมมีผลมากกว่าให้แก่ผู้ทรงฌาณ

ให้ในผู้ทรงฌาณ ย่อมเหนือกว่าให้ในพระผู้ประพฤติศีลตามปกติ

ให้ในผู้มีศีล ย่อมมากกว่าให้ผู้ไม่มีศีล

ให้ในคน ย่อมมากกว่าให้ในสัตว์

ให้ในสัตว์ผู้โพธิสัตว์ ย่อมมีผลมากกว่าให้ในสัตว์ธรรมดา

ให้ในสัตว์ที่มีคุณ ย่อมเกิดผลมากกว่าให้แก่สัตว์ที่ไม่มีคุณ และแม้แต่ให้อาหารแก่พวกมด ปลวกก็ยังเกิดบุญกุศล ดังนั้น **ชื่อว่าการให้ย่อมเกิด บุญกุศลทั้งสิ้นแต่มากน้อยต่างกัน** นี่คือความแตกต่างของนาบุญ ถ้ารู้จักเลือกให้เลือกเถิด ถ้าเลือกไม่ได้ก็ให้ถวายในสงฆ์รวมก็มีอานิสงส์มาก

เมื่อตั้งใจรักษาศีล ก็ย่อมเกิดบุญกุศลขึ้นทุกครั้งที่ระลึกถึงศีลตัวเอง รักษาดีแล้วไม่ด่างพร้อย ก็อธิษฐานส่งบุญได้ว่า **"บุญที่ข้าพเจ้าได้รักษาศีลนี้ขอมอบแก่...(จะให้ใครก็คิดอุทิศเลย)"** ดุจที่กล่าวมาในการให้ทานนั่นแล

ก่อนนั่งภาวนาทุกครั้ง ให้เริ่มคิดดังนี้ **"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงดลบันดาลบุญที่ข้าพเจ้ากำลังจะภาวนาเวลานี้ จงสำเร็จแก่ผู้ต้องการบุญนี้ ผู้ใดคิดอยากได้ขอให้บุญภาวนาที่กำลังจะทำนี้เป็นของท่านตามปรารถนา"**หรือเราจะให้ใครก็ได้ให้อธิษฐานเอาเอง แล้วก็เริ่มภาวนาได้เลย หลังจากเลิกภาวนาก็ให้อุทิศบุญนี้ไปอีกครั้งหนึ่ง

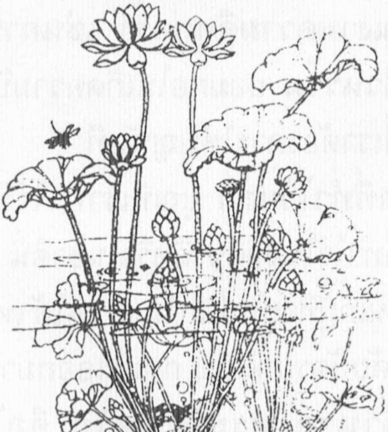
หมายเหตุ บุญที่ภาวนานี้กำลังแรง พวกภูตผีชั้นต่ำมักรับไม่ค่อยได้จึงต้องเปิดจ่ายไว้ก่อนทำ เขาจะได้รับตามความสามารถของเขาเอง ถ้าภาวนาแล้วจึงให้ก็เปรียบเหมือนเราเปิดน้ำจากท่อดับเพลิงแล้วให้เขาเอาภาชนะมารอง เขาจะรับไม่ได้เนื่องจากฐานจิตของเขาไม่แข็งแรงพอ ถ้าเราอธิษฐานเปิดไว้ก่อนก็เหมือนเปิดก๊อกน้ำออกค่อยๆ ใครมีภาชนะน้อยก็เอามารอง แต่สำหรับเทวดาบุญหนักศักดิ์ใหญ่ท่านสามารถรับบุญใหญ่หลังภาวนาได้ เปรียบเหมือนท่านมีโอ่งมีถังขนาดใหญ่สำหรับรองรับน้ำที่พุ่งจากท่อดับเพลิงนั่นเอง

การทำคุณงามความดีทุกครั้ง เช่นการได้ช่วยเหลือคน การได้ทำประโยชน์ส่วนรวม ย่อมก่อให้เกิดความปีติดีใจ นั่นแหละคือบุญ ให้รีบส่งบุญถึงผู้ที่เราต้องการให้บุญทันที

ส่งบุญเก่าที่ทำไว้แล้ว บุญที่เราทำไว้มีมากมายที่สะสมอยู่ในสรวงสวรรค์ ทั้งที่ทำไว้ในอดีตชาติหรือในชาตินี้ เราสามารถเบิกบุญนั้นมาแจกจ่าย อุทิศให้แก่ผู้ที่อยู่ในโลกวิญญาณได้ เหมือนเรามีเงินเก็บไว้ในธนาคาร เราก็อาศัยบัตรเอทีเอ็ม กดเงินออกมาใช้จ่ายได้ **การเบิกบุญนั้นต้องอาศัยอำนาจ พระรัตนตรัย** คือให้ตั้งจิตอธิษฐานว่า

ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้บุญของข้าพเจ้า ถึงแก่......." จะให้ใครก็คิดเอาเอง การเบิกบุญแจกจ่ายนี้สามารถให้ได้ทุกเวลาเมื่อระลึกขึ้นได้ ไม่ว่าจะยืน เดิน นั่ง นอน กิน ดื่ม อุจจาระ ปัสสาวะ ก็สามารถอธิษฐานส่งบุญได้

คนในศาสนาไหนก็ส่งบุญได้ ไม่ว่า คริสต์ อิสลาม ฮินดู ซิก ล้วนมี วิธีสร้างกุศลผลบุญสะสมคุณงามความดีด้วยกันทั้งสิ้น เมื่อเกิดบุญกุศลขึ้น สามารถส่งถึงผู้อยู่ในโลกทิพย์ได้ด้วยวิธีเดียวกัน ถึงเช่นกันก่อผลลัพธ์แบบเดียวกัน **พุทธศาสนาต่างจากศาสนาอื่นตรงที่มีจุดสุดยอดของการหลุดพ้นจากทุกข์ คือนิพพาน มีแนวทางปฏิบัติเพื่อเข้าสู่จุดนั้นโดยเฉพาะ มีคำสอนเต็มไปด้วยเหตุและผลสามารถพิสูจน์ได้แบบวิทยาศาสตร์** ซึ่งศาสนาอื่นไม่มี ส่วนการทำคุณงามความดีนั้นถึงแม้จะมีแนวทางแตกต่างกันก็เพียงปลีกย่อยเท่านั้น ไม่เป็นที่ขัดแย่งกัน

ผลของการส่งบุญ

● ทำให้เทวดาที่ได้รับบุญแล้วมีอิทธิฤทธิ์ขึ้น สามารถช่วยเหลือผู้ส่งบุญ ให้ได้รับความสำเร็จเทวดาที่รักษาเคหะสถานบ้านเรือนบางแห่งสามารถจำแลงแปลงกายเป็นเจ้าของบ้าน เปิด - ปิด ทีวี วิทยุ และไฟฟ้าในบ้านได้เอง ทำให้พวกลักเล็กขโมยน้อยไม่กล้าเข้าไปลักขโมยเพราะเข้าใจว่าเจ้าของบ้านอยู่ในบ้าน ทั้งที่ความจริงไม่มีคนอยู่ในบ้านเลย เทวดาสามารถป้องกัน ไม่ให้เกิดไฟไหม้บ้านป้องกันภัยอันตรายจากพายุต้นไม้หักโค่นล้มทับบ้าน บ้านไหนถูกไฟไหม้แสดงว่าเทวดาไม่รักษาเพราะเจ้าของบ้านมีบาปกรรม และไม่เคยส่งบุญให้เทวดาและเจ้ากรรมนายเวร ที่บ้านข้าพเจ้าผู้เขียนมีเหตุแปลกเกิดขึ้นบ่อย ๆ พัดลมปิดเองไฟฟ้าปิดเอง ถ้าทำอะไรไม่เหมาะสม จะมีสิ่งตักเตือนเกิดขึ้น

● ทำให้เจ้ากรรมนายเวรหยุดการจองเวรแล้วกลับมาเป็นเทวดาที่ปกปักรักษาตัวเรา

● ทำให้เป็นที่รักของเทวดาและมนุษย์ - สัตว์ทั้งหลายไปทางไหนมีเสน่ห์แก่ผู้พบเห็น

● สามารถห้ามฟ้าฝนได้ สามารถขอฝนให้ตกได้ตัวข้าพเจ้าชอบเข้าป่าหาสมุนไพรช่วงหน้าฝนตกชุกที่สุดในช่วงที่ผ่านมา เมื่อข้าพเจ้าจะออกจากบ้านและขับมอเตอร์ไซค์ไปตามถนนก็จะอธิษฐานเบิกบุญให้แก่ภูตผี ปีศาจทั้งหลายที่สถิตรายทางที่เดินทางผ่าน ให้พญาครุฑปกป้องแผ่นฟ้าให้แก่พญานาคผู้ปกป้องพื้นน้ำ ช่วงที่ข้าพเจ้าเดินทางอย่าได้ประสบอุบัติเหตุ และอย่าให้ฝนตกระหว่างทางเมื่ออยู่ในป่ากำลังขุดหัวยาก็อธิษฐานว่า **"ด้วยอานุภาพของพระพุทธเจ้า พระธรรม**

พระสงฆ์ จงบันดาลบุญของข้าพเจ้าให้แก่ภูติผีปีศาจ เทวดา ยักษ์ ครุฑ ที่อาศัยอยู่ในบริเวณป่าแห่งนี้ ขออันตรายใด ๆ อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า พญานาคจงหยุดฝนในบริเวณนี้ พญาครุฑจงพัดเอาฝนที่ตกแล้วไปลงที่อื่น อย่าให้ข้าพเจ้าซึ่งกำลังทำงานเปียกฝน” ปรากฏว่าการเดินทางวันนั้นไม่มีฝน แต่ท้องถนนเปียกแสดงว่าฝนตกก่อนหน้านั้นแล้ว เมื่ออยู่ในป่าไม่มีฝน พอออกจากถนนพบว่า ถนนเปียกน้ำเจิ่งนองเต็มถนน เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นหลายครั้ง ข้าพเจ้าได้ฟังจากการเล่าของพระคุณเจ้าจึงนำมาปฏิบัติ ท่านเล่าว่าช่วงเกิดพายุใหญ่ต้นไม้หักระเนระนาด เกิดลูกเห็บตกลงมาหนาเป็นคืบในรอบนอกวัด แต่ที่วัดไม่มีฝนตก ไม่มีลม ไม่มีลูกเห็บ หลังจากนั้นพญาครุฑตัวใหญ่ได้มาหาท่านเรียนว่าได้โอบปีกปิดบังวัดไว้จึงไม่มีฝนหรือพายุตกในวัด

● การเดินทางจะไม่มีอุบัติภัยตามท้องถนน เมื่อจะมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ข้างหน้าจะมีเหตุให้รถเราติดขัดเสียหายจนวิ่งต่อไม่ได้ เมื่อเหตุผ่านไปแล้วรถเราจะดีเอง เมื่อเดินทางไปถึงจุดที่เกิดอุบัติเหตุนั้นก็จะพบเหตุการณ์ อันน่าหวาดเสียวเกิดขึ้นก่อน มีผู้คนล้มตายก็มี หากรถเราไม่ติดขัดเสียก่อน เราก็อาจเป็นหนึ่งในผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิตนั้นก็ได้

● ธุรกิจการค้า หน้าที่การงาน จะเจริญรุ่งเรือง จะพบช่องทางทำมาหากินที่แจ้งชัด ถ้าตกงานก็จะได้งานทำ ถ้าเจ้านายเกลียดก็จะรักชอบขึ้น

● ร้านอาหาร ร้านขายของ จะมีแขกเข้าร้านมากกว่าเดิม และอย่าลืม ถ้ามีคนมาอุดหนุนให้อธิษฐานบุญให้แก่เทวดาที่รักษาลูกค้า

ที่มาอุดหนุนทันที ต่อมาเทวดาก็จะดลใจให้ลูกค้ากลับมาหาเราอีก

- นอนหลับสบาย ไม่สะดุ้งผวาด้วยภัยอันตรายรอบทิศทาง แม้ฝันก็ ฝันดี
- ร่างกายจะแข็งแรงสุขภาพจะสมบูรณ์ ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บมารบกวน
- ครอบครัวจะอยู่กันอย่างมีความสุข มีความเข้าอกเข้าใจกัน
- เพื่อนบ้านจะรักใคร่ปรองดองกัน ไม่เบียดเบียนส่อเสียดกัน ให้ความเกรงอกเกรงใจซึ่งกันและกัน

เรื่องเล่าจากหลวงพ่อฯ

พระอาจารย์เกษมฯ เล่าว่า วิชาจ่ายบุญนี้ใช้กันมาตั้งแต่สมัยพุทธกาลแต่เพิ่งสาบสูญไปเมื่อ ๕๐๐ - ๖๐๐ ปีมานี้เองถ้าค้นคว้าในพระไตรปิฎกก็พบมากแห่งที่เกี่ยวข้องกับการทำบุญและเทวดาผู้รับบุญ

พระอาจารย์เกษมฯ ค้นพบวิชานี้โดยบังเอิญและด้วยความพยายามซึ่งมีเล่าอยู่ในแผ่นซีดี วีซีดี MP3 ที่ท่านได้แสดงธรรมไว้ การแสดงธรรมแต่ละครั้ง แก่บุคคลแต่ละคณะมากมาย มีเรื่องราวที่น่าสนใจมาก บางตอนก็เล่าเรื่องประสบการณ์ในนรกบ้าง ในสวรรค์บาง ถ้ามีนักปฏิบัติไปถามก็จะสอนเกี่ยวกับการปฏิบัติทางจิตล้วนๆ ถ้านักปฏิบัติภาวนาได้ฟังแล้วก็จะเกิดศรัทธา แน่วแนในการปฏิบัติทางจิตยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ที่ข้าพเจ้าเล่ามานี้เป็นเบื้องต้น - ย่อ ๆ เท่านั้น รายละเอียดยังมีอีกมากมาย หากท่านผู้ใดสนใจอยากได้ หนังสือแผ่นซีดี วีซีดี MP3 ในการแสดงธรรมของ พระคุณเจ้าเกษมเพิ่มเติม โปรดแจ้งความประสงค์ได้ตามเบอร์โทรหลังปกหนังสือนี้

คนจะเลิกทำบาปมาแสวงบุญก็เพราะได้ฟังธรรม คนจะสนใจให้ทาน รักษาศีล ภาวนา ก็เพราะได้ฟังธรรมคนจะหลุดพ้นจากทุกข์ได้เพราะฟังธรรม พระพุทธเจ้า ทรงตรัสว่า "ธรรมทาน คือ การให้ธรรมเหนือการให้สิ่งอื่น ๆ ทั้งหมด แม้ถวายทานในพระสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประธานก็ไม่เหนือกว่าธรรมทานได้" บุญกุศลที่เกิดจากธรรมทานนี้ ข้าพเจ้าขอมอบแด่เทวดาที่รักษาท่าน ผู้อ่านทุกท่าน เมื่อเทวดาได้รับบุญนี้แล้วจงมีความสุขความเจริญมีฤทธิมีอำนาจ จงช่วยเหลือท่านผู้อ่านให้ประสบความรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไปตลอดกาลนานเทอญ

คณะศิษย์วัดสามแยก

วิธีที่จะให้เทพที่เป็นหมอมาทำการรักษาตัวเรา

ให้ตั้งจิตก่อนที่จะนอนหลับดังนี้

"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้เหล่าเทพเทวาที่เป็นญาติข้าฯ จงได้ยินเสียงข้าฯ ในเวลานี้ด้วยเถิด ขอให้ท่านทั้งหลายจงไปนำเทพที่เป็นหมอมาทำการตรวจรักษาข้าในเวลาที่ข้าหลับด้วย ข้าจะเปิดโอกาสไว้ ข้าฯ มีอาการ ....(ปวดหัวหรือเป็น อะไรก็บอกไปตามนั้น) **เมื่ออาการดีขึ้นข้าฯ จะทำบุญให้แก่พวกท่านยิ่ง ๆ ขึ้นไป" ดังนี้**

แล้วต่อไปให้คิดดังนี้อีกว่า

"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลร่างกายข้าฯ ให้เปิดโอกาสแก่เหล่าเทพที่เป็นหมอให้เข้าตรวจร่างกายข้าฯ ในเวลาที่ข้าหลับได้ด้วยเถิด" ดังนี้

แล้วให้คิดจ่ายบุญดังนี้ว่า

"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญของข้าฯ จงไหลรวมมาสู่ข้าฯ ในเวลานี้ แล้วขอให้บุญนี้จงอยู่กับข้าฯ แล้วหากผู้ใดไปนำหมอเทพมา และหมอเทพใดที่มาทำการตรวจรักษาข้าฯ ขอบุญนี้จงเป็นของท่านผู้นั้น" ดังนี้

หมายเหตุ แล้วอย่าลืมเอาบุญให้ญาติทิพย์ของตนและเหล่าเทพที่มาทำการรักษาบ่อยๆ ด้วย ยาก็ให้กินด้วย หากเป็นยาสมุนไพรก็ให้เอาบุญให้แก่เหล่าเทพที่รักษาต้นยาที่เอามากินนั้นด้วย แล้วก็เอาบุญให้ผู้ที่ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยตรงนั้นๆ ด้วย

อนึ่ง วิธีนี้สามารถสลับสับเปลี่ยน - ซิกแซกตามแต่ใครจะคิดเอา แต่อย่าให้หนีจากหลักนี้ เช่น ขอเชิญเอา นาค มาทำการรักษา ฯลฯ ก็ได้เช่นกัน

*** แล้วที่พิมพ์คำว่า "ข้าฯ" นั้น จะว่าข้าพเจ้าแบบเต็มๆ ก็ได้***

การอบรมลับทางกระแสจิต

คือการที่เราอบรมคน ๆ หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นลูก, หลาน, สามี ลูกน้อง ฯลฯ ให้เขาเป็นคนดีโดยใช้วิธีอบรมเขา เพราะเมื่อเราอบรมเขาตรง ๆ เขาไม่เชื่อฟัง - ไม่ยอมฟัง จึงต้องใช้วิธีอบรมในทางลับ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อต้องการจะอบรมลูกให้เป็นคนดี ตั้งใจเรียน เชื่อฟังพ่อแม่ ก็ให้วาดมโนภาพขึ้นว่าตอนนี้เราไปอยู่ข้าง ๆ ลูก (สมมติเราอยู่คนละห้องกันกับลูก) แล้วก็คิดอบรมสั่งสอนเขาตามที่เราต้องการ วิธีนี้ใครที่มีลูกไม่ดี สามีไม่เข้าท่า สามารถนำเอาไปใช้ได้ แล้วอย่าลืมอุทิศบุญให้กับผู้ดูแลรักษาเขา, นายเวรที่ก่อกวนเขาอยู่ด้วยก็จะเห็นผลเร็วยิ่งขึ้น

การเปิดโอกาสให้ญาติต่าง ๆ เข้าสิงสถิตย์ในทรัพย์สมบัติ

“ข้าขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

จงบันดาลให้(.........................)เปิดโอกาสให้ ปอบ เปรต ผี ปีศาจเทวดา มาร พรหม ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ เงือก นาค ครุฑ อสูร กินราที่เป็นญาติข้าและผู้อยากเป็นญาติข้าจงตั้งใจขอเป็นญาติข้าแล้วเข้าสถิตย์ตามสมควรแก่ภูมิของตนเถิด ข้าจะทำบุญให้เมื่อได้รับบุญแล้วจงช่วยข้าให้กิจการที่ข้าทำอยู่นี้เจริญรุ่งเรือง เรามามีความสุขร่วมกัน ตลอดไปเถิด” ดังนี้

ตรงที่เว้นวรรค...ไว้นั้น หากใครจะเปิดโอกาสให้เขาเข้าสถิตย์ตามบ้านก็ให้บอกว่า **“บ้านข้าพเจ้า”** หากใครจะเปิดโอกาสให้เขาเข้าสถิตย์ตามรถก็ให้บอกว่า**“รถคันนี้”** ดังนี้ตามสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เปิดให้เขาเข้าสถิตได้ทั้งนั้น วิธีนี้จะทำให้สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ มีผู้ช่วยดูแลรักษาอีกทางหนึ่ง เช่นเวลารถเสียอยู่ในที่เปลี่ยวเขาก็จะสามารถช่วยให้วิ่งไปจนถึงอู่ซ่อมได้ หากเป็นบ้านเรือนหรือรถหรือเรือก็ตาม ให้นำกระดาษมาเขียนตามข้อความดังกล่าวนั้น แล้วนำไปติดที่ใดทีหนึ่ง ถ้า

เป็นบ้านก็นำไปติดไว้ที่หน้าประตูหรือที่ใดก็ได้ตรงด้านหน้าบ้านที่เห็นว่าเหมาะ ถ้าเป็นรถ เรือ ก็ติดไว้ที่ด้านในของหัวเก๋งรถเรือนั้นเอง แล้วก็ให้อธิฐานตามนั้น แล้วก็อย่าลืมอุทิศบุญให้เขาบ่อย ๆ ด้วยเช่นกัน

การอุทิศบุญหรือการโอนบุญในชีวิตประจำวัน

ตอนเช้า ● ทำกับข้าวให้บิดา, มารดาหรือสามีรับประทาน

● ป้อนข้าวให้ลูก ● ให้เงินลูกไปโรงเรียน

● ให้ข้าวสุนัข ● ดูทีวีแล้วจิตมีความสุข

บุญเหล่านี้สามารถโอนบุญได้ทันทีโดยตั้งจิตอธิษฐานว่า “บุญที่เกิดจากการทำกับข้าวให้บิดา-มารดารับประทานนี้ยกให้กับ........................ (เจ้ากรรมนายเวรที่เบียดเบียนข้าพเจ้า, เทวดาผู้รักษาข้าพเจ้า, เทวดาผู้รักษาพ่อแม่ ข้าพเจ้า ฯลฯ)

ขณะทำงาน (ตอนกลางวัน)

● ขณะยื่นงานให้กับเจ้านาย

● เลี้ยงอาหารผู้ร่วมงาน ฯลฯ

● หยิบสิ่งของส่งให้เพื่อนตามที่เพื่อนบอก

ตอนกลางคืน ห่มผ้าให้ลูกหรือสามี-ภรรยา เมื่อได้ดู-ฟังธรรมแล้วเกิดความรู้หรือเมื่อได้ปฏิบัติธรรมภาวนาอบรมใจ ฯลฯ

เมื่อได้กระทำต่างๆ ดังว่ามานี้ สามารถโอนบุญออกไปให้ผู้ที่อยู่ในโลกทิพย์ที่เราต้องการให้ได้ทันที “แต่บุญที่เกิดจากการภาวนานั้นผู้ที่อยู่ในภพภูมิต่ำๆ เช่น ผี - ปีศาจ - ผีเชื้อโรค ฯลฯ รับได้ยาก ฉะนั้นหากเราต้องการโอนบุญที่เกิดจากการภาวนาให้เขาเหล่านั้น เราต้องอธิษฐานแปรสภาพบุญให้เหมาะสมกับเขาเหล่านั้นก่อนเพื่อเขาจะรับได้ง่ายขึ้น โดยคิดก่อนที่จะภาวนาดังนี้ **“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้บุญที่เกิดขึ้นในขณะที่ข้าฯ ภาวนาคราวนี้ แปรสภาพเป็นสิ่งต่าง ๆ**

(ปัจจัยสี่) <u>**ตามแต่อมนุษย์แต่ละดวงใจ**</u> ที่มาเกี่ยวข้องกับข้าอยู่ในเวลานี้เขาต้องการ แล้ว ขอให้บุญที่แปรสภาพแล้วนั้นเป็นของอมนุษย์แต่ละดวงใจเหล่านั้นตามที่เขาปรารถนานั้นเทอญ" ดังนี้

หมายเหตุ ตรงถัดจากคำว่า "แปรสภาพเป็นนั้น" เราจะระบุชัด ๆ ลงไปเลยก็ได้ว่า **"แปรสภาพเป็นอาหาร, ที่อยู่อาศัย ฯลฯ** ก็ได้เช่นกัน แล้วตรงที่ขีดเส้นใต้นั้นเราจะเปลี่ยนเป็น "ตามแต่เทวดา เปรต ผี ปีศาจที่อยู่บริเวณบ้านข้า" หรือจะเปลี่ยนเป็นว่า "นายเวรของข้า (และของลูก ของสามี ของภรรยา ของบิดามารดา ฯลฯ) ที่เดินทางมาถึงแล้วในเวลานี้" ดังนี้ (คำคิดนี้จะไม่ตามนี้ร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ได้ ให้คิดพลิกแพลงใช้เอาแต่อย่าให้หนีจากหลักนี้

การอุทิศบุญให้ผู้ที่อยู่ในโลกทิพย์มี ๔ กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

๑. กลุ่มที่เขาเป็นญาติของเราตั้งแต่ อดีตชาติและปัจจุบันชาติที่ตายไปแล้วไปเกิดเป็นอยู่ในกลุ่มเหล่านี้มี ผี ปีศาจ เปรต ปอบ ยมทูต ยมบาล เงือก นาค กินรา ครุฑ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยักษ์ เทวดา มารพรหม

๒. กลุ่มที่คอยติดตามดูแลรักษาไม่ว่าเราจะเดินทางไปที่ไหน ๆ มี ผี ปีศาจ ยมทูต (เป็นบางครั้ง) เงือก นาค กินรา ครุฑ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยักษ์ เทวดา มาร พรหม

๓. กลุ่มนายเวรหรือกลุ่มที่คอยเล่นงานเรา เพราะมีความเคียดแค้นต่อเรามี ผี ปีศาจ เปรต นาค ครุฑ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยักษ์ เทวดา มาร ฯลฯ แม้พวกที่มาคอยสิงคอยทรงก็ถือว่ามันเป็นนายเวรด้วยเช่นกัน

กลุ่มนี้จะทำให้เราไม่สบายทำอะไรก็ติดขัดไปหมดมีกิจการก็ซบเซา ยิ่งคนที่ฆ่าสัตว์มาก ยิ่งมีเวรมาก(หลวงพ่อท่านว่าอย่างฆ่าไก่ไปตัวหนึ่งไรที่อยู่กับไก่ เป็นหมื่น ๆ ตัวก็ตายไปด้วย ผีไก่ผีไรมันก็แค้นเรา เราต้องส่งบุญให้มันเมื่อมันได้แล้วมันเปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้นมันก็หายแค้นเรา)

4. กลุ่มเชื้อโรคเชื้อจุลินทรีย์ กลุ่มนี้บางพวกก็เป็นนายเวรบางพวกก็เป็นผู้ดูแลรักษาอาศัยอยู่ตามระบบต่าง ๆ ของร่างกาย ถ้าเราอุทิศบุญให้เขาเขาก็จะเปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้นไม่กลับมาเกิดในร่างกายของเราอีก บางพวกเขาจะรับบุญได้ทันทีแต่บางพวกก็ต้องตายก่อนจึงจะรับบุญได้ แต่ไม่ต้องห่วงเพราะเขามีมากมายหลายล้านย่อมมีตัวตายตัวเกิดอยู่เนือง ๆ เมื่อเราอุทิศบุญไปให้เขา เขาก็จะได้รับทันที

การเบิกบุญที่เคยทำไว้โอนออกไปดังนี้

การเบิกบุญที่เคยทำไว้โอนออกไปให้ญาติในโลกทิพย์

"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญที่ข้าให้ถึงแก่ ปอบ เปรต ผี ปีศาจ เทวดา มาร พรหม ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ เงือก นาค ครุฑ อสูร กินราที่เป็นญาติข้า จงเป็นสุขจากบุญที่ข้าให้นี้เถิด" (กลุ่มญาติ พอเราส่งบุญให้ ได้บุญก็จะดูแลปกป้องรักษาให้เราปลอดภัยจากเจ้ากรรมนายเวรที่จะมาถึงตัวเรา และก็จะดูแลบ้านกิจการค้าขายให้เจริญยิ่งๆ ขึ้นไป "หลวงพ่อท่านว่า เหมือนเรามียามแล้วให้เงินเดือนกินได้กินอิ่มก็ดูแลบ้านเราดี ไม่จ่ายเงินเดือนให้และกินก็ไม่อิ่ม จะเอาแรงที่ไหนมาปกป้องบ้านเรา")

การเบิกบุญที่เคยทำไว้โอนออกไปให้เจ้ากรรมนายเวร

"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้นายเวรข้าที่เดินทางมาถึงและกำลังก่อกวนข้าอยู่ในเวลานี้เมื่อรับบุญแล้วจงเป็นสุขเถิด ข้าขออภัยในความผิดที่ข้าเคยทำกับพวกท่านไว้ เรามาสร้างบุญร่วมกันมามีความสุขไปด้วยกันเถิด" ดังนี้

การเบิกบุญที่ทำไว้โอนออกไปให้นายเวรฆ่า

"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้แปรสภาพเป็นร่างกายข้าไปให้นายเวรที่จะเข้ามาทำร้ายข้าให้เขาได้แก้แค้นร่างกายที่เกิดจากบุญที่ข้าฯ ส่งไปให้นั้นเถิด"(หลวงพ่อบอกว่า "บุญที่เราโอนให้จะเนรมิตเป็นตัวเราไปให้เจ้ากรรมนายเวรฆ่า" คือในกรณีที่เจ้ากรรมนายเวรไม่ยอม เขาต้องการจะล้างแค้นเราอย่างเดียว เขาก็จะได้ฆ่าตัวปลอมที่เราแปรสภาพบุญส่งไป ใครเจอเหตุการณ์ไม่ดีในชีวิตก็ลองเอาไปปฏิบัติพิสูจน์ดูมันไม่ยากอะไร เงินก็ไม่เสีย

เหมือนมีคนเอาผลไม้ให้เราชิมบอกว่าหวาน เราไม่ชิมจะรู้ได้อย่างไรว่าหวาน วิธีนี้ได้มา ข้าพเจ้าไปกราบหลวงพ่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘)

การเปิดทางและขับไล่ภูต, ผี, ปีศาจ ที่มาอยู่ในร่างกายออก

เมื่อเรามีอาการเจ็บปวดอึดอัดตรงร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่งโดยที่ไม่มีบาดแผล และแม้จะไปหาหมอก็หาสาเหตุของโรคไม่เจอเมื่อคลำหรือกดบีบตรงบริเวณที่เจ็บปวดนั้นดูจะพบว่ามีลักษณะเป็นก้อนแข็งๆ (บางทีก็ไม่เป็น)บางทีก็เลื่อนไปมาตามร่างกายได้ เมื่อเราเป็นเช่นนี้พึงทราบเถิดว่ามีผีหรือปีศาจ ฯลฯ มาอยู่ในร่างกายของเราแล้ว **วิธีแก้ก็คือ**

๑. ให้อธิษฐานเบิกบุญเก่า มาให้เขาบ่อย ๆ หรือเมื่อได้ทำบุญใหม่ ก็ให้อุทิศบุญให้เขาด้วย โดยก่อนจะคิดอุทิศบุญให้เขาให้อธิฐานว่า "ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้กระแสคิดกระแสพูดของข้าในเวลานี้ จงดังไปถึงผี-ปีศาจที่อยู่ตรง.....(มีอาการที่ตรงไหนก็บอกที่ตรงนั้น) ของข้าฯ นี้ ให้ได้รับรู้ ให้ได้ยินให้ได้เข้าใจในสิ่งที่ข้าฯ จะบอกต่อไปนี้" แล้วเอามือหรือหลังมือตีแป๊ะ ๆๆๆๆ ตรงที่มีอาการนั้น พร้อมกับพูดดังๆ หรือคิดดังๆ ในลักษณะดุ ๆ ว่า "ใครที่อยู่ในนี้ จงเตรียมตัวรับเอาบุญ ข้าฯ จะอุทิศบุญให้ เมื่อรับบุญแล้วให้ออกมาอยู่ข้างนอก อย่ามาอยู่ในนี้ นี่มันร่างกายคน ออกมารับเอาบุญอยู่ข้างนอกดีกว่ามีกันอยู่เท่าไหร่ให้ชักชวนกันออกมา"ดังนี้

แล้วก็ให้อธิฐานเปิดร่างกายให้เขาออกมาสู่ข้างนอกได้โดยสะดวกว่า "ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้ร่างกายข้าฯ เปิดเป็นช่องเป็นทางให้ภูต ผี ปีศาจต่าง ๆ ที่อยู่ในร่างกายของข้าฯ ออกมาข้างนอกได้สะดวกเถิด" ดังนี้

หากมีการคล้องเหรียญ ฝ้ายผูกแขนหรือของปลุกเสกต่างๆ ให้เอาออกให้หมดเพราะของเหล่านี้จะกันให้ผี ปีศาจออกได้ยากเมื่อทำหลาย ๆ ครั้งแล้วอาการยังไม่ดีขึ้นก็ให้ทำตามข้อต่อไป

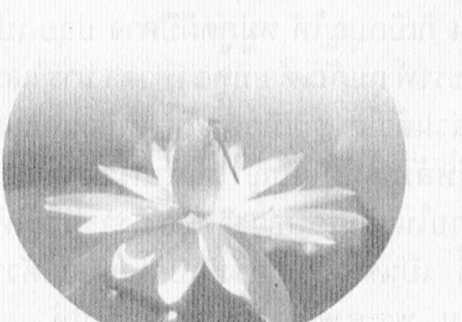
๒. ทำการกด - บีบไล่ให้ออก (ช่วยไล่ให้ผู้อื่นก็ได้) โดยให้อธิษฐานก่อนว่า "ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้มาเป็นฤทธิ์อำนาจในการรับรู้รับทราบรับสัมผัส ภูต ผี ปีศาจที่อยู่ในร่างกายของ.....(ถ้าจะไล่ให้ตัวเองก็ว่าข้าฯ ถ้าจะไล่ให้ผู้อื่นก็ว่าตามชื่อคนที่เจ็บปวดนั้น) นี้ แล้วเมื่อข้าสัมผัสถูกผี ปีศาจ ขอให้ผี ปีศาจเหล่านั้นอึดอัด ทรมาน ทนอยู่ไม่ได้ด้วยอำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ที่บันดาลบุญข้าฯ ให้มีฤทธิ์มีอำนาจนี้เถิด" ดังนี้ แล้วก็ให้ทำการกด บีบตรงที่มีอาการนั้น หากเจ็บตรงบริเวณแขนขา ให้พยายามไล่ให้ออกไปทางปลายมือปลายเท้า แต่ถ้าอยู่ตามลำตัวก็กดอยู่ตรงนั้น ๆ เลย เมื่อกดโดนตัวผี ปีศาจ คนเจ็บจะเจ็บมากจนร้องโอดโอย (แม้จะกดเพียงเบาๆ) จนบางทีร้องออกมา เป็นเสียงของผี ปีศาจชนิดนั้นๆ เลยก็มี เช่น เสียงหมา เสียงแมว เสียงเขียด (หากมันร้องหรือพูดออกมาเป็นภาษามนุษย์ก็ให้ถามว่า มาสิงในคนทำไม ต้องการอะไร ฯลฯ เมื่อถาม-พูดแล้วก็ให้บอกเขาให้ตั้งใจยินดีรับเอาบุญจากการที่เราจะอุทิศให้แล้วบอกให้เขาออกมารอรับบุญอยู่ข้างนอก คือให้บอกอบรมสั่งสอนเขาไปพร้อมเลย) เมื่อกดไปกดไปบางทีก้อนแข็ง ๆ จะหายไป (เพราะมันหลบ) ก็ให้ลูบตามร่างกายของคนเจ็บตรวจสอบดู หากเจออีกทีก็ให้ทำการไล่ต่อไป หากทำการไล่แล้วคนเจ็บก็เจ็บมากแล้วแต่ผียังไม่ออกก็พักกันก่อน จนกว่าคนเจ็บจะสู้ต่อ แต่ถ้าหากในขณะที่ทำการไล่อยู่นั้น คนเจ็บเรอออกมา อาเจียนออกมา หรือก้อนที่แข็ง ๆ ในตอนแรกหายไปโดยที่ไม่ไปเจ็บปวดที่อื่นอีกและอาการที่อึดอัดทุเลาเบาบางลงไปก็ให้รู้เถิดว่าผีได้ออกแล้ว ก็ให้เบิกบุญหรือทำบุญให้เขาโดยทำบุญกับใครก็ได้เช่นเอาเงินให้แม่ให้พ่อ ฯลฯ แล้วก็คิดว่า"บุญนี้เป็นของผี-ปีศาจที่ออกจากร่างกายข้าฯ มาอยู่ข้างนอกนี้รับบุญแล้วจงเป็นสุขเถิด อย่าได้มาอยู่ในร่างกายข้าฯ อีกเลย" ดังนี้

การเบิกบุญแก้ไขโรคได้โดยเจาะจงให้เฉพาะจุด ดังนี้

"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ถึงแก่นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ใน.................จงเป็นสุขจากบุญที่ข้าให้นี้ แล้วออกจากร่างกายของข้าไปเถิด"

หมายเหตุ (ตรงที่เว้น..................ไว้นั้นให้ระบุส่วนของร่างกายที่กำลังเกิดการเจ็บป่วยหรือมีเชื้อโรคก่อกวนอยู่ เช่น ป่วยเป็นโรคตับอักเสบก็ให้บอกว่าให้ถึงแก่นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ในตับของข้านี้')หรือหากเป็นโรคจมูกอักเสบก็ให้บอกว่า "ให้ถึงแก่นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ในจมูกของข้านี้" หรือ หากเป็นโรคเอดส์ก็ให้บอกว่า 'ให้ถึงแก่นายเวรกับเชื้อโรคที่กัดกินหรือทำลายเม็ดเลือดขาวของข้าที่ทำให้ข้าเป็นโรคเอดส์อยู่นี้' หรือโรคมะเร็งก็ให้บอกว่า "ให้ถึงแก่นายเวรกับเชื้อโรคที่ทำให้ข้าเป็นมะเร็งอยู่ตรง....(บอกตรงที่เป็น) นี้" หรือโรคใดก็ตาม
ให้ทำตามวิธีแบบนี้ เป็นต้น

อนึ่ง หมอ พยาบาล หากไม่อุทิศบุญให้กับเชื้อโรคที่ตายจากการที่ตนฉีดยา,ฉายรังสี,ผ่าตัด (เอาอวัยวะที่เสียออก) ฯลฯ เชื้อโรคที่ตายเหล่านั้นก็จะโกรธแค้นหมอ แล้วก็จะติดตามคอยเล่นงานหมอไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง หากเล่นงานหมอไม่ได้ก็จะเล่นงานลูกหลานหรือสัตว์เลี้ยง หรือแม้แต่กระทั่งต้นพืชของหมอคนนั้นต่อไป(แม้หมอนวดแผนโบราณก็ให้อุทิศบุญให้กับผีปีศาจและเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ในคนที่ตนรักษาด้วยเหมือนกัน)

วิธีปฏิบัติการเบิกโอนบุญประจำวัน

ตื่นเช้า เบิกบุญให้ผู้ที่มาเกี่ยวข้องกับเราโดยทางฝันรวมทั้งให้เทวดาประจำตัว เจ้ากรรมนายเวรที่เบียดเบียนทั้งภายนอกและภายในกายของเรา ตลอดถึงภูตผี ปีศาจ เปรต ปอบ นาค ครุฑ อสูร ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยมทูต เทวดา มาร และพรหมที่เป็นญาติของเรา ที่อยู่บริเวณบ้านนี้

เข้าห้องน้ำ เบิกบุญให้แบคทีเรียจุลินทรีย์ต่าง ๆ ที่ตายจากการที่เราอาบน้ำชำระร่างกายต่าง ๆ รวมทั้งให้เชื้อโรคต่าง ๆ ที่ออกไปจากร่างกายของเราเพราะการขับถ่ายด้วย ก่อนออกจากห้องน้ำก็เบิกบุญให้กับเชื้อโรคทั้งหมดที่อยู่ในห้องน้ำ

เวลากินข้าว เบิกบุญให้กับวิญญาณสัตว์ที่สถิต ในผัก ในข้าว ในเนื้อสัตว์ ในน้ำ ในอาหารทั้งหมดนั้นรวมทั้งให้กับดวงใจสัตว์ตัวที่เรานำมาทำอาหารด้วย

ไปทำงาน เบิกบุญให้เทวดาประจำรถ และภูตผีปีศาจที่อยู่กับรถ และบอกเทวดาให้คุ้มครองป้องกันให้การเดินทางปลอดภัย

ขณะเดินทาง เบิกบุญให้ภูตผีปีศาจ ปอบ เปรต เทวดา ฯลฯ ที่อยู่ตามถนนหนทาง

ถึงที่ทำงาน เบิกบุญให้เทวดาประจำตัวผู้ร่วมงานทั้งหลาย และภูตผีปีศาจ ปอบ เปรต อสูร ฯลฯ ที่อยู่ในที่ทำงาน

กลับจากทำงาน เบิกบุญให้เทวดาประจำรถ และภูตผีปีศาจ ปอบ เปรต ฯลฯ ที่อยู่ในรถ และตามถนนที่จะเดินทางกลับ

เมื่อถึงบ้าน ก็เบิกบุญให้ หมู่ภูตผีปีศาจ ปอบ เปรต อสูรกาย นาค ครุฑ อสูร ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยมทูต เทวดา มาร และพรหมที่เป็นญาติของเรา ทำกิจธุระส่วนตัวใด ๆก็เบิกบุญให้ เหมือนตอนเช้า

ถ้านอนไม่หลับ ให้เบิกบุญ ให้เจ้ากรรมนายเวรที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอกและภายในและรอบดวงจิตของเรา หรือให้ผู้ที่ทำให้ข้านอนไม่หลับอยู่ในเวลานี้ เป็นต้น (ทุกครั้งที่เบิกโอนบุญให้ว่า ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้..............)

วิธีอนุโมทนาบุญ

คือร่วมยินดีในขณะที่เห็นผู้อื่นทำความดี เช่น ถวายสังฆทาน ใส่บาตร ทำทาน รักษาศีล เจริญสมาธิภาวนา เป็นต้น บุญจะเกิดขึ้นกับเราเมื่อเราร่วมยินดีกับการที่เห็นผู้อื่นทำความดีนั้นแล้วให้คิดว่า "สาธุบุญนี้ให้..........." (อธิฐานให้ตามที่ปรารถนา)

ประโยชน์ของการโอนบุญ

๑. ร่างกายแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ เพราะเจ้ากรรมนายเวรไม่มาเบียดเบียนหรือหากป่วยอยู่ก็ทำให้หายเร็วขึ้น
๒. ประสบผลสำเร็จในสิ่งที่ตั้งใจและมุ่งหวัง เพราะเทวดาที่ดูแลเราช่วยเหลือและเจ้ากรรมนายเวรที่เป็นศัตรูกลับกลายเป็นมิตร
๓. ครอบครัวมีความสุข ลูกเชื่อฟังพ่อแม่
๔. ช่วยให้จิตใจอ่อนโยนมีเมตตา
๕. การเดินทางปลอดภัย เพราะเป็นที่รักของมนุษย์และอมนุษย์
๕. ปฏิบัติธรรม เจริญในธรรมปัญญาเกิดขึ้นง่าย

คำอธิฐานก่อนนั่งสมาธิ อีกแบบหนึ่ง

ให้อธิษฐานจิตว่า **"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์จงบันดาล** ให้บุญกุศลที่เกิดจากการนั่งภาวนาของข้าคราวนี้ต่อไปนี้ จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวร ทั้งที่อยู่ภายในทั้งที่อยู่ภายนอกร่างกายข้า และที่จะกำลังจะมาถึงตัวข้า ในเร็ว ๆ รวมทั้งจงสำเร็จแก่เทวดาประจำตัวข้า จงสำเร็จแก่นาค ครุฑ อสูร คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยักษ์ กินราที่อยู่บริเวณนี้ บ้านนี้ เมื่อพวกท่านเห็นบุญที่เกิดจากการนั่งสมาธิของข้าไปถึงแก่พวกท่าน ขอให้พวกท่านยินดีรับเอาได้เลย แล้วอย่าได้ขัดขวางการปฏิบัติภาวนาของข้าพเจ้า แล้วข้าจะอุทิศบุญให้อีก" ดังนี้

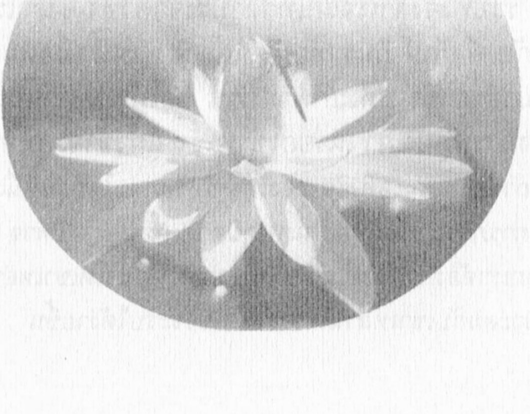
หมายเหตุถ้าต้องการจะอุทิศเจาะจงให้ใครหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งก็ให้อธิฐานเอาเอง แต่บุญที่เกิดจากการภาวนานั้นผู้ที่อยู่ในภพภูมิต่ำๆ เช่น ผี - ปีศาจ - ผีเชื้อโรค ฯลฯ รับได้ยาก ฉะนั้นหากเราต้องการโอนบุญที่เกิดจากการภาวนาให้เขาเหล่านั้นก็ให้อธิษฐานแปรสภาพบุญให้เหมาะสมกับเขาเหล่านั้นก่อนเพื่อเขาจะรับได้ง่ายขึ้น

บุญกุศลใดที่เกิดจากการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้เผยแพร่เป็นธรรมทาน เมื่อบุญเกิดแล้ว ขอบุญนี้จงเป็นของผู้ที่อยู่ในโลกทิพย์ดังต่อไปนี้

จงเป็นของเหล่าอมนุษย์ที่ดูแลรักษาหลวงพ่อเกษม อาจิณฺณสีโล จงเป็นของนายเวรของหลวงพ่อที่เดินทางมาถึงและที่กำลังก่อกวนอยู่ตามร่างกายขององค์ท่าน

จงเป็นของเหล่าอมนุษย์ที่ดูแลรักษาคณะผู้จัดพิมพ์ จงเป็นของนายเวรของคณะผู้จัดพิมพ์ที่เดินทางมาถึงและที่กำลังก่อกวนอยู่ตามร่างกายของคณะผู้จัดพิมพ์

จงเป็นของเหล่าอมนุษย์ที่ดูแลรักษาผู้อ่าน จงเป็นของนายเวรของผู้อ่านที่เดินทางมาถึงและที่กำลังก่อกวนอยู่ตามร่างกายของผู้อ่าน รวมทั้งเป็นของเหล่าญาติทิพย์ของทุก ๆ ท่าน ทุก ๆ คนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหนังสือเล่มนี้ และจงเป็นของเหล่าอมนุษย์ทุก ๆ ตนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหนังสือเล่มนี้ เมื่อทุก ๆ ท่านได้รับบุญแล้วจงสนับสนุนส่งเสริมญาติของท่านให้เจริญในธรรมยิ่ง ๆ ขึ้นไป แต่ถ้าหากญาติของท่านเป็นครูบาอาจารย์ที่พ้นไปจากอาสวะแล้ว ขอให้ท่านทั้งหลายจงช่วยให้ท่าน(ครูบาอาจารย์) เป็นอยู่ด้วยความผาสุขตามที่ท่าน (ครูบาอาจารย์) ปรารถนาเทอญ.

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์ศิริศิลป์
211-213 ถนนนครสวรรค์ แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100
โทรศัพท์ : 02-281-0113 FAX: 02-629-9509

พฺรหฺมาติ มาตาปิตโร ปุพฺพาจริยาติ วุจฺจเร

อาหุเนยฺยา จ ปุตฺตานํ ปชาย อนุกมฺปกาติฯ

พระพุทธเจ้าทรงยกย่องพ่อ — แม่ไว้ ๔ ฐานะด้วยกัน

๑. ยกย่องพ่อ — แม่ว่า เป็นครู, อาจารย์ของลูก

๒. ยกย่องพ่อ — แม่ว่า เป็นเทวดาของลูก

๓. ยกย่องพ่อ — แม่ว่า เป็นพรหมของลูก

๔. ยกย่องพ่อ — แม่ว่า เป็นอรหันต์ของลูก

พระธรรมปริยัติเวที

(สุเทพ ผุสฺสธมฺโม ป.ธ.๙)

วัดพระปฐมเจดีย์ฯ

(จากหนังสือ ทักษิณเทศนา/ทักษิณวรรษา)